

Duitsland: Schwäbische Alb (Ostalb)

Camping Hirtenteich

Lauterburg-Essingen

29 april tot 13 mei 2018

Zondag 29 april	Heel - Lauterburg		493 km..... 1
30 april	Bartholomä - Wental - Gnannental		17 km..... 2
1 mei	Lauterburg - Rosenstein		12 km..... 17
2 mei	Herbrechtingen - Eselsburg		15 km..... 29
3 mei	Lauterburg		 45
4 mei	Steinheim: Meteorkraterweg		21 km..... 46
5 mei	Furtlepass - Degenfeld - Kaltes Feld		15 km..... 57
6 mei	Lauterburg - Söhnstetten - Waldhausen - Steinenkirch - Treffelshausen		53 km..... 69
7 mei	Söhnstetten - Mauertal		15 km..... 76
8 mei	Lauterburg - Essingen - Oberkochen - Königsbronn - Steinheim - Bartholomä		52 km..... 85
9 mei	Waldstetten - Winzingen - Stuifen		17 km..... 93
10 mei	Lauterburg		 106
11 mei	Rechberg - Hohenrechberg - Hohenstaufen		18 km..... 107
12 mei	Heldenfingen - Lonetal - Langenau - Lonetal - Herbrechtingen - Eselburgertal		60 km..... 123
Zondag 13 mei	Lauterburg - Hopfgarten		310 km..... 129

Zondag 29 april Heel - Lauterburg

 493 km

Omdat we deze morgen wel heel erg vroeg wakker zijn vertrekken we om kwart voor 8 al richting Duitsland. Deze keer gaan we naar het gebied in de Schwäbische Alb ongeveer 40 km ten noorden van Ulm ligt. Na een zeer voorspoedige reis met geen enkel oponthoud arriveren we om 3 uur op camping Hirtenteich in Lauterburg. Deze camping staat voor het overgrote deel vol met vaste "staanders" maar deze zijn door een heg aan het oog onttrokken aan ons deel van de camping. Ondanks dat dit deel bijna vol staat hebben we toch nog een ruime plek.

Nadat we ons geïnstalleerd hebben toosten we in de schaduw, want het is wel heel erg warm, met een glas bier/wijn op de vakantie en 's avonds eten we in het restaurantje bij de camping.

30 april Bartholomä - Wental - Gnannental

 17 km

Laagste punt: 565 m Hoogste punt: 704 m Totale stijging 270 m Totale daling: 270 m

Afgelopen nacht waaide het zo hard dat de caravan stond te schommelen en ook heeft er een regen van stuifmeel plaats gevonden. Zelfs tijdens de wandeling zien we in het bos en de weilanden dit stuifmeel liggen.

Vandaag starten we met een "boswandeling". In dit gebied bevindt zich veel bos maar Wim heeft zijn best gedaan om mooie wandel- en fietstochten te bedenken. Allereerst fietsen we deze morgen naar het plaatsje Bartholomä, een klein kwartiertje fietsen. Vanaf daar begint onze eerste wandeling. Al snel wandelen we dit plaatsje uit en hebben gelijk een mooi zicht over de velden.

Even later we exchange the paved road for an unpaved road along the forest edge.

Ons hart gaat sneller kloppen als we deze rotspartijen zien (Felsenmeer Wental), heel erg mooi om daar doorheen te lopen.

LANDSCHAFTSSCHUTZ- GEBIET + FELSENMEER

DOLOMITFELSEN + TROCKENTAL
DURCH VERKARSTUNG + FRÜHER
ZUFLUSS ZUM STEINHEIMER
BECKEN + WEISSJURA- ϵ + EHEM.
SCHWAMMRITZE VOR CA. 150 +
MILLIONEN JAHREN IM ABZIE-
HENDEN JURAMEER ENTSTANDEN.

STAATL. FORSTAMT KÖNIGSBRUNN

Ook het kleine overstekende wild ontbreekt hier niet.

Een verlegen slak.

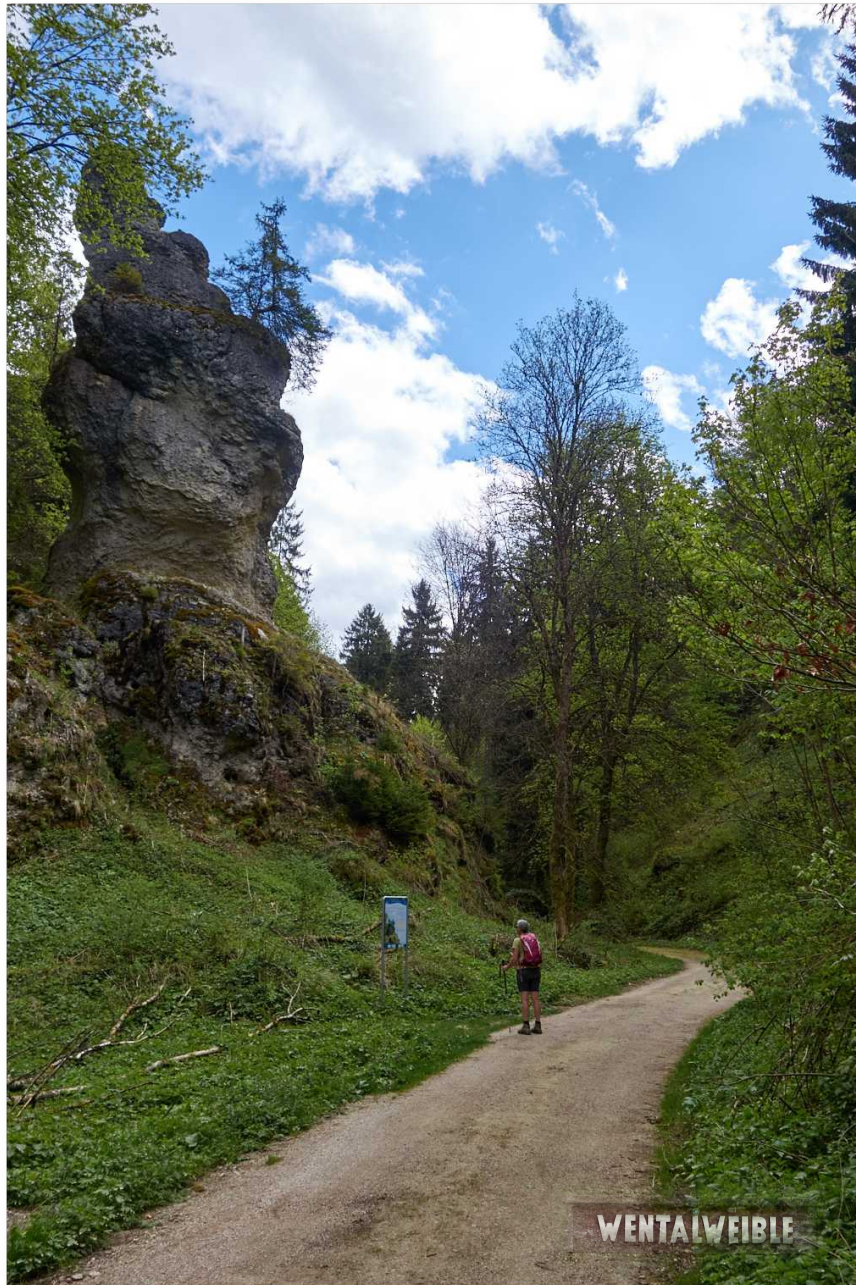

Als we even later het prachtige pad verlaten steken we een weg over om vervolgens wat meer bosgebied in te duiken. Maar ook hier staan nog verschillende rotsen.

In dit bos staan heel veel boompjes waarvan de onderkant begroeid is met mos. Een bijzonder gezicht.

Deze rots heeft een bijzonder verhaal.

WENTALLEHRPFAD

Wentalweible

Wahrzeichen des Wentals ist das Wentalweible, die nadelförmige Gesteinsbildung mit ihrem Gipfelkreuz.

Galt es früher als Mannesbeweis, das Wentalweible zu besteigen und einen Vermerk über die Mutprobe in das Gipfelbuch einzutragen, so darf heute keinerlei Begehung mehr erfolgen.

Die sagenumwobene Felsnadel hat ihre eigenen Geheimnisse wie z.B. die folgende durchaus glaubhafte Geschichte zeigt:

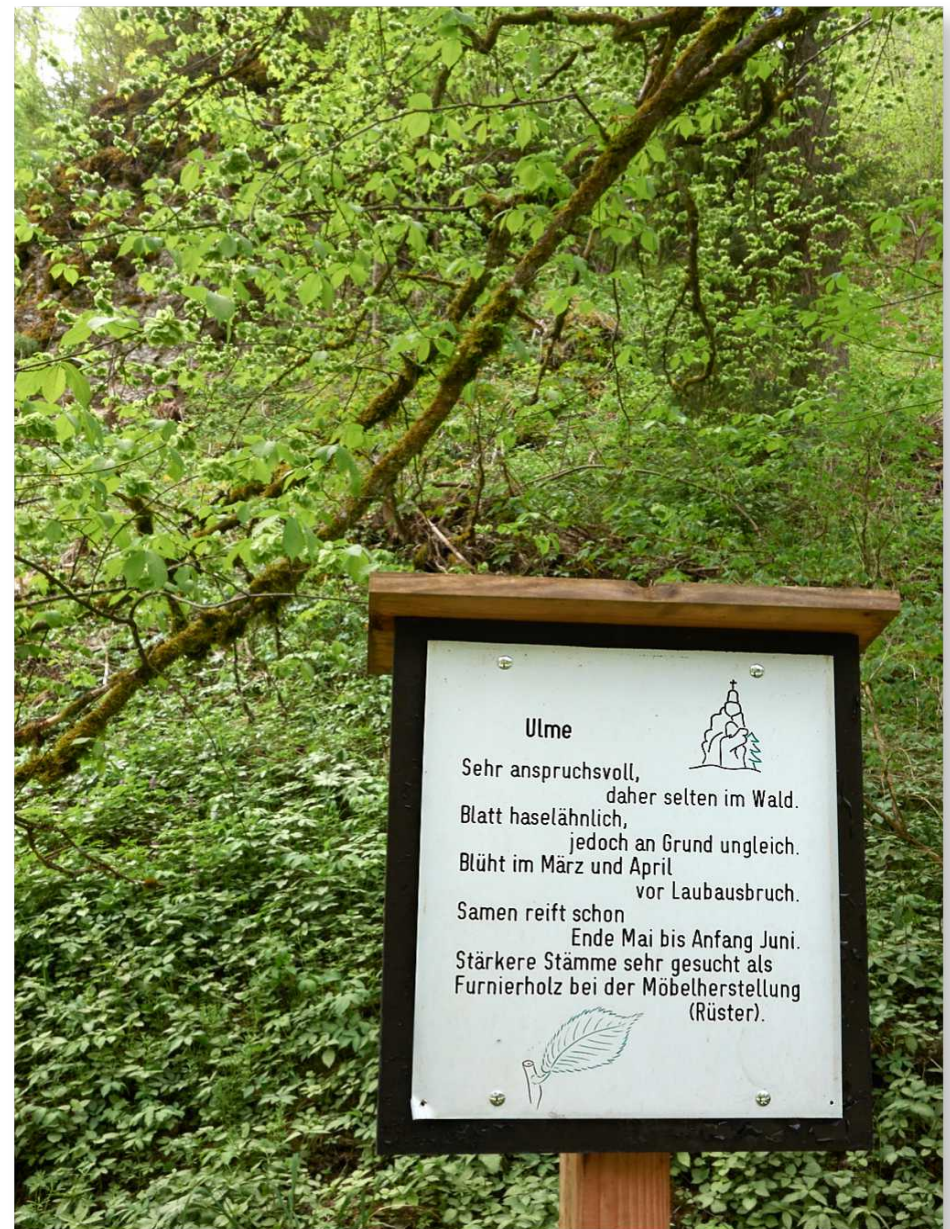
Vor Zeiten lebte in Steinheim eine Krämerin. Sie war geizig und hartherzig. Auch in Zeiten der Not und Teuerung betrog sie ihre Kunden noch bei Maß und Gewicht. Eines Tages geriet sie auf dem Heimweg durchs Wental in ein fürchterliches Gewitter. Ein gewaltiger Blitzstrahl fuhr mit einem Donnerschlag vom Himmel und verwandelte sie in Stein. So steht sie nun seit diesem Tag in dieser Felsenschlucht.

Nur in den Herbststürmen der Andreasnacht - vom 30. November auf den 1. Dezember - soll sie alljährlich unterwegs sein und wild heulend ihr Schicksal bejammern:

„Drei Vierling send koi Pfond,
drei Schoppen ischt koi Mauß.
Ei, ei, ei und au, au, au,
o hätt i no dees Deng net dau
no müaßt i net em Wental gau.“

Bisher ist es bei dieser einen Felsnadel geblieben, Platz und „Lumpen“ gäbe es aber noch genügend auf dieser Welt.

Tijdens de wandeling door dit bos kunnen we nog heel wat leren over de diverse boomsoorten.

Na een klein uurtje verlaten we het bos en lopen door het prachtige Gnannental . Hier zetten we koffie en thee en eten onze broodjes op.

Een oude gedenksteen uit 1846

WENTALLEHRPFAD

Hier im Gnanntental steht der sogenannte Gnanntentalstein.

Er erinnert an Konrad Birkhold, lediger Zimmergeselle aus Steinheim, der am 25. Mai 1846 um halb Acht Uhr abends „beim Händeln“ durch einen Steinwurf getötet wurde. Zu dieser Zeit war damals im 3,5 Kilometer entfernten „Bibersohl“ eine Gastwirtschaft. Gab es hier vielleicht Streit beim Heimweg vom Wirtshausbesuch?

Nur 500 m entfernt, in der Mitte eines alten Schaftriebs, der zu den früheren Äckern auf dem Homberg (Hochberg) führt, steht auf halber Höhe ein weiterer historischer Gedenkstein für den Weber Christian Kolb aus Steinheim, geboren am 10.9.1810 in Söhnstetten. Er erlitt an dieser Stelle am 8. November 1875 „auf freiem Felde“ einen Schlaganfall. Die Inschrift „Christian Kolb 1875“ erinnert heute noch daran.

Zu dieser Zeit war das Wental weitgehend entwaldet, nur an den steilsten Hängen waren einzelne Bäume vorhanden. Die heutige Heide im Talgrund und der Wald auf der Hochfläche wurden im vorletzten Jahrhundert als Äcker genutzt. Sowohl nach Steinheim als auch nach Gnanntenweiler schloss sich an die Feldarbeit ein Fußmarsch heimwärts von gut einer Stunde an.

Die damaligen Ackerflächen im Talgrund werden heute regelmäßig mit Schafen beweidet und bilden höchst wertvolle Standorte für seltene Pflanzen- und Tierarten. Die Hochflächen auf dem Homberg wurden Ende des 19. Jahrhunderts und zu Beginn des 20. Jahrhunderts mit Fichten aufgeforstet.

Oben im Wald befindet sich der Kolbstein

Als we daarna verder lopen zien we deze boomstammen die hier met reden zijn neergelegd. De bedoeling is om over deze boomstammen te lopen en je evenwicht te testen. Wij willen liever geen gebroken benen dus lopen we verder.

Het wandelpad laten we voor wat het is. Wij wandelen via het weiland naar een ander bosgebied.

Over smalle paadjes lopen we door dit mooie bosgebied met een nog niet zo heel lang geleden omgevallen boom.

Nadat we weer in open gebied aankomen stijgen we en hebben dan een prachtig zicht over de omgeving.

Daarna nog een laatste afdaling naar het plaatsje Bartholomä en daar zijn we het er beiden over eens dat het een mooie afwisselende wandeling is geweest met heel veel open stukken en relatief weinig bos.

1 mei Lauterburg - Rosenstein

 12 km

Laagste punt: 484 m Hoogste punt: 733 m Totale stijging / daling: 470 m

Als we deze morgen opstaan laat het zonnetje, zoals voorspeld, het nog even afweten. Wij doen rustig aan en besluiten na de lunch de wandelschoenen aan te trekken. De wandeling, die echt als een boswandeling kan worden bestempeld, starten we vanaf de camping.

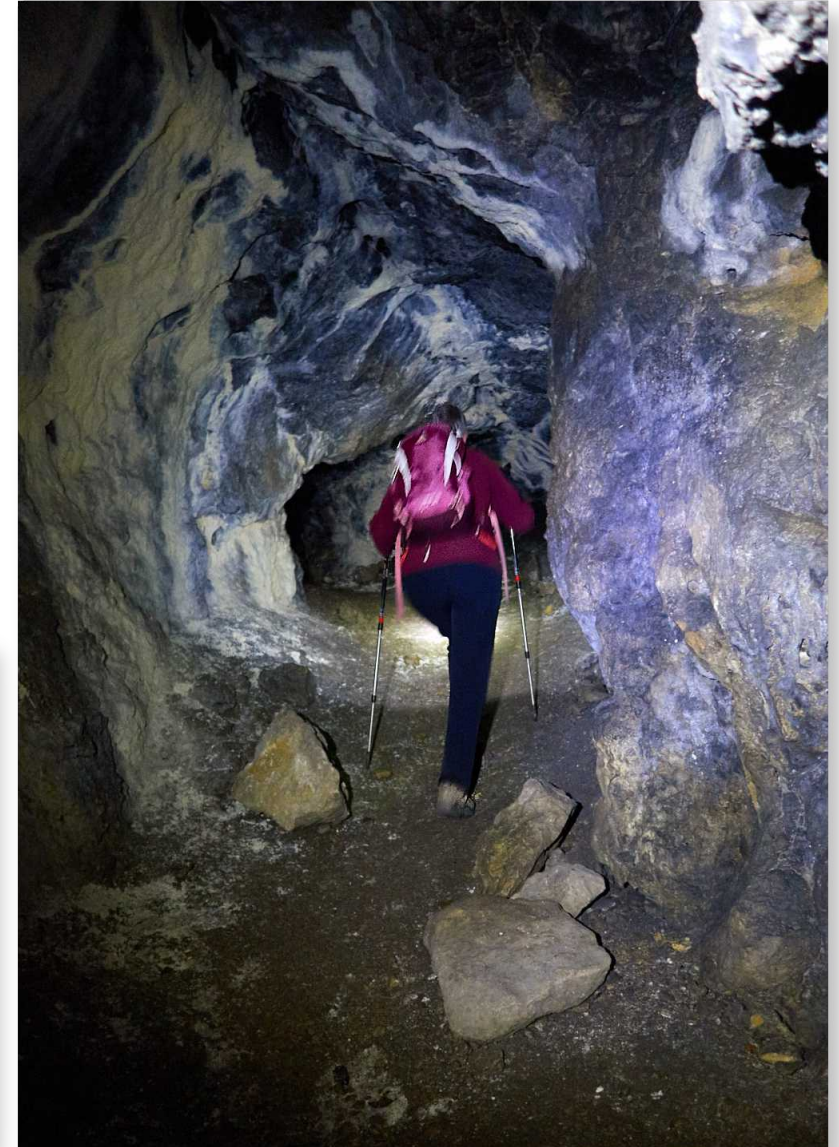
Allereerst wandelen we naar het plaatsje Lautern.

Vlak voor het plaatsje zien we de oostelijke top van de Rosenstein liggen en naar deze top voert onze wandeling.

Aangekomen aan de voet van dit bergmassief wandelen we via een steil wandelpad omhoog om na 20 minuten en een stijging van 130 m aan te komen bij het Finsteres Loch. Dit is een 140 m lange grot die van 1 mei tot 1 oktober open is. De rest van het jaar is het het domein van vleermuizen. De breedte varieert tussen 1 en 17 m, de hoogte tussen 1 (bukken!) en 13 m. Er is geen licht en de grot is glad en soms steil.

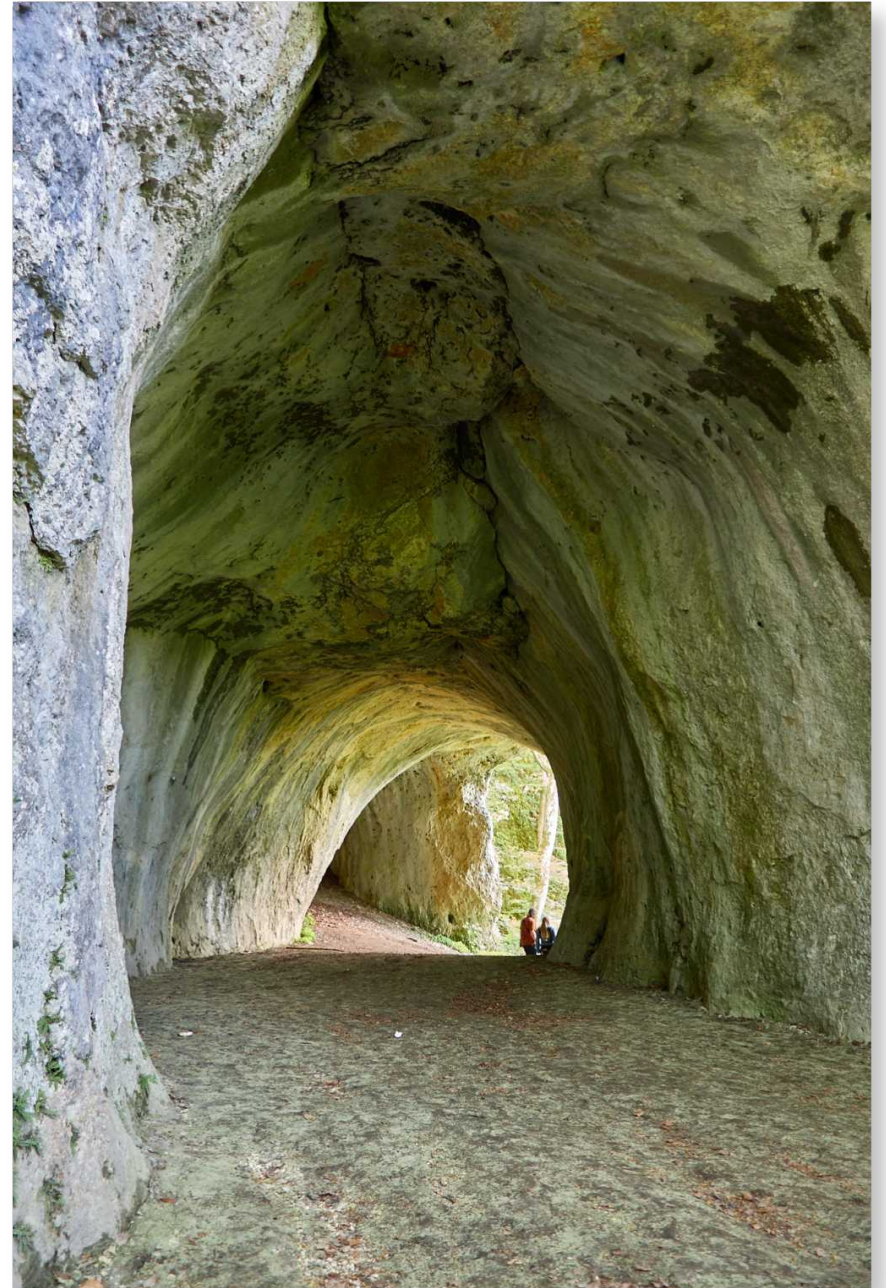

Na dit bezoek klimmen we verder omhoog en hebben bij één van de vele uitkijpunten zicht op Lautern.

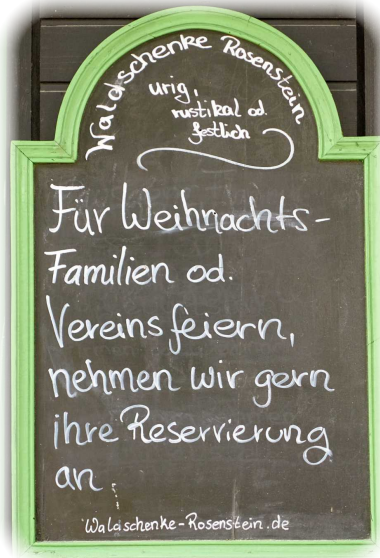
Vanaf dit uitzichtspunt hebben we weer een weids uitzicht en zien in de verte de plaats Möglingen liggen.

Even later komen we aan bij de Grosse Scheuer. Deze grot is 44 m lang, 7 m hoog en heeft 3 grote openingen. Een zaklamp is dus niet nodig.

Dan wordt het tijd voor een koele drank en die gebruiken we in Waldschenke auf dem Rosenstein, met een keur aan gebods- en verbodsbordjes.

Mitgebrachte Speisen
u. Getränke dürfen hier
nicht verzehrt werden

Gläser &
Flaschen
bitte an der
Getränkeausgabe
abgeben. Danke

Heute
Selbstbedienung
Getränke und Speisen
vom Außenbereich holen.
Danke

Teller +
Besteck
bitte hier
abstellen!
Danke

Daarna is het nog een klein stukje naar de Ruïne Rosenstein, uit de dertiende eeuw met zijn brug uit 1892. Er is geen foto van de ruïne daar je vanaf deze kant alleen maar een stuk muur ziet.

Wel heb je vanaf de ruïne een mooi zicht op Heubach.

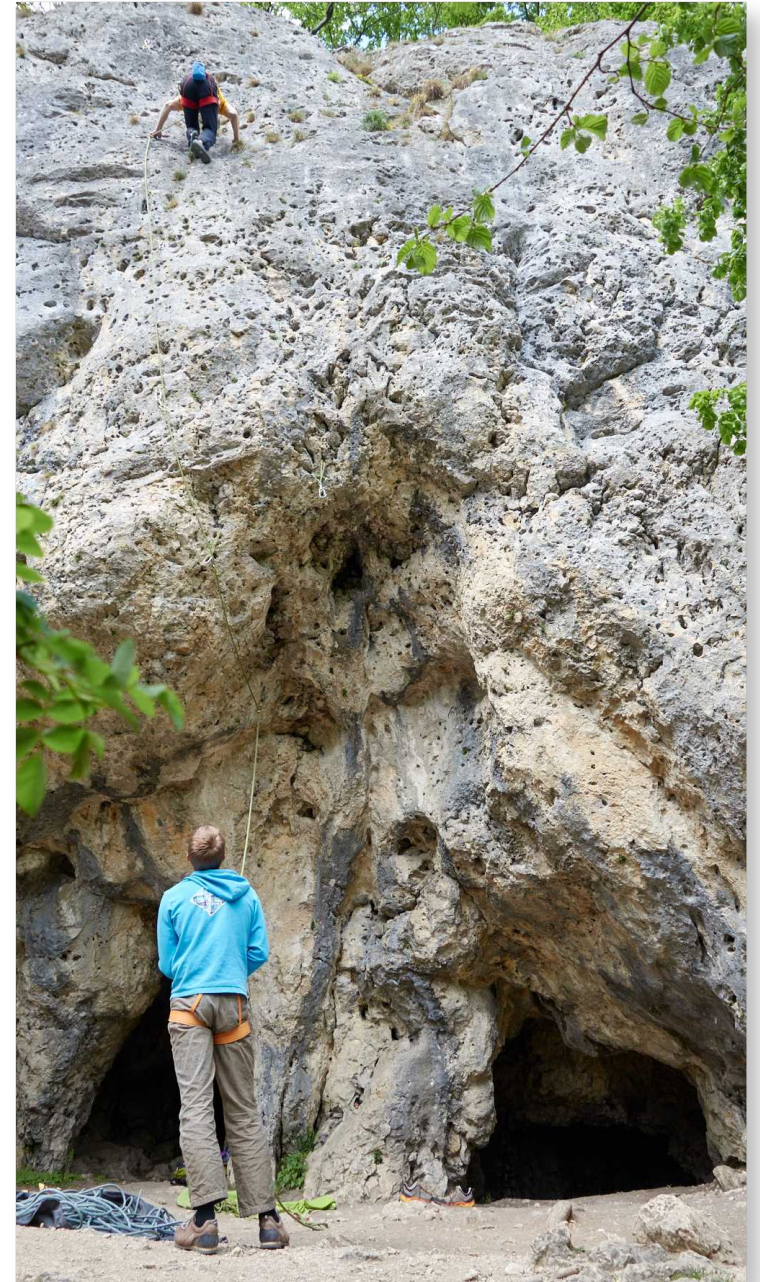

Hierna beginnen we aan de afdaling en kunnen de brug aan de onderkant bewonderen.

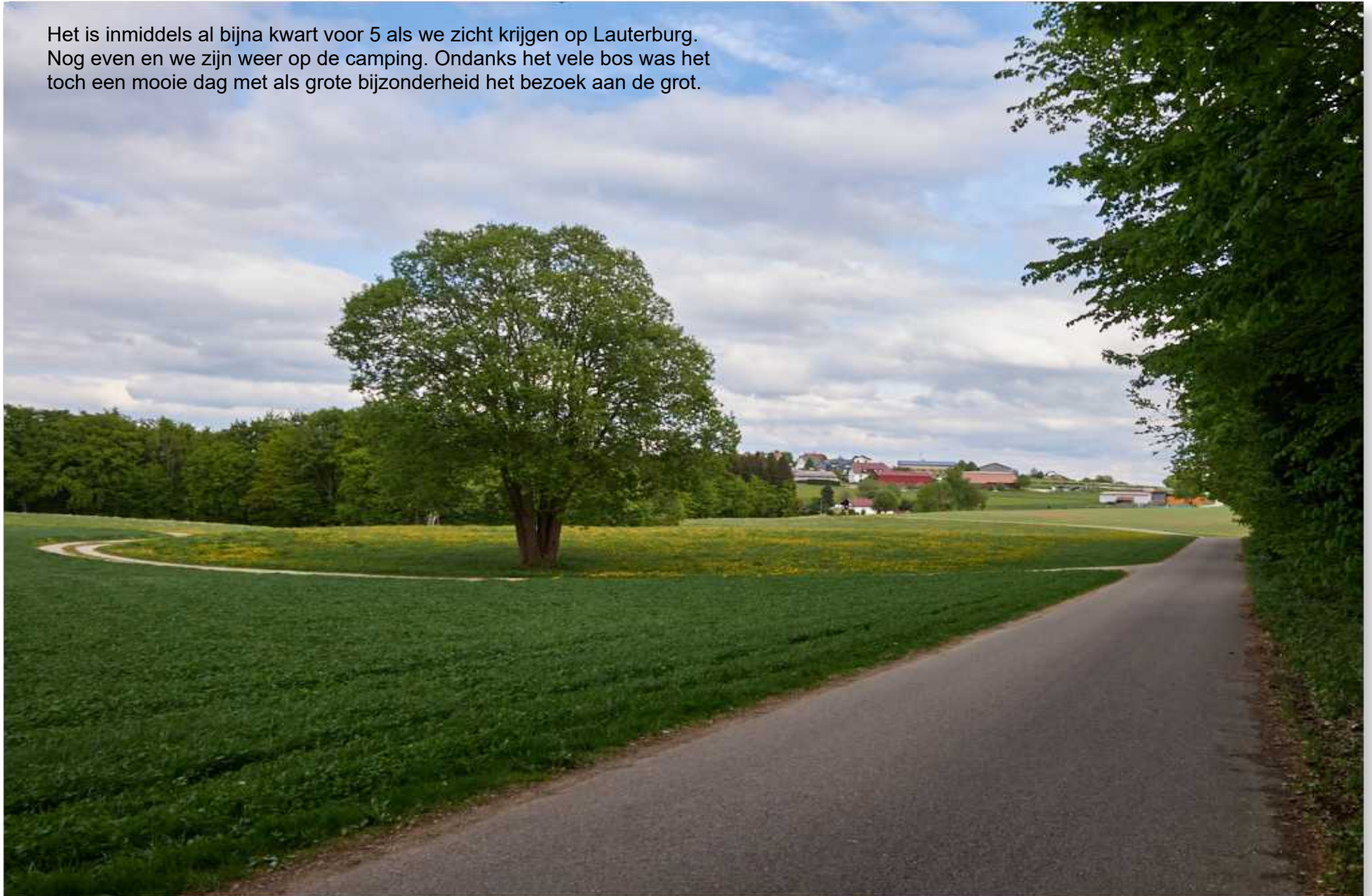

De afdaling gaat via trappetjes en over heel smalle paadjes.

Dit gebied is een favoriet bij klimmers en er werd dan ook veelvuldig gebruik van gemaakt.

Het is inmiddels al bijna kwart voor 5 als we zicht krijgen op Lauterburg.
Nog even en we zijn weer op de camping. Ondanks het vele bos was het
toch een mooie dag met als grote bijzonderheid het bezoek aan de grot.

2 mei Herbrechtingen - Eselsburg

 15 km

Laagste punt: 467 m Hoogste punt: 528 m Totale stijging / daling: 240 m

Na het ontbijt rijden we met de auto naar de plaats Herbrechtingen, zo'n 30 km vanaf de camping. Daar lopen we vanaf de parkeerplaats in no time naar het riviertje de Brenz. Op 8 mei zullen we in Königsbronn de bron van de Brenz bezoeken

Vanaf een mooi wandel/fietspad hebben we een prachtig zicht op de bergen aan de overkant van dit riviertje.

Vlak voor het plaatsje Eselsburg verlaten we dit pad en gaan het bos in.

Enige tijd later zien we dit bord en we blijken nu een gedeelte over een wel heel oude ringwal te lopen.

Natuurlijk ontbreken de uitzichtspunten ook niet en vanaf deze zien we beneden ons in de verte Eselsburg nog liggen. Later zullen we daar nog doorheen wandelen.

Liepen we eerst door een wat open bos nu krijgen we wel een heel donker gedeelte en ook hier wordt jacht gemaakt op wild.

In deze omgeving worden veel bomen gekapt.

Niet lang daarna verlaten we het bos en lopen door een prachtig open gedeelte.

De bank op deze plek leent zich absoluut voor een lange pauze.

Op deze open plek zien we veel donkergroene ringen om de struiken. Waarom is ons een raadsel. Heksenkringen? Later, tijdens andere wandelingen, zien we deze donkergroene kringen ook.

Als we langs dit steenmannetje komen wanen we ons even in de Alpen.

Inmiddels zijn we weer afgedaald
naar de Brenz.

Inmiddels hebben we er na de lunch weer zo'n 3 kwartier wandelen opzitten als we de Brenz oversteken op weg naar de Falkenstein. op 200 m verwijderd van de route. Hier lag vroeger een burcht waar nog een paar gebouwen van over zijn en ook bevindt zich hier een prachtig uitzichtpunt over de omgeving. Eerst passeren we nog dit stukje ambacht.

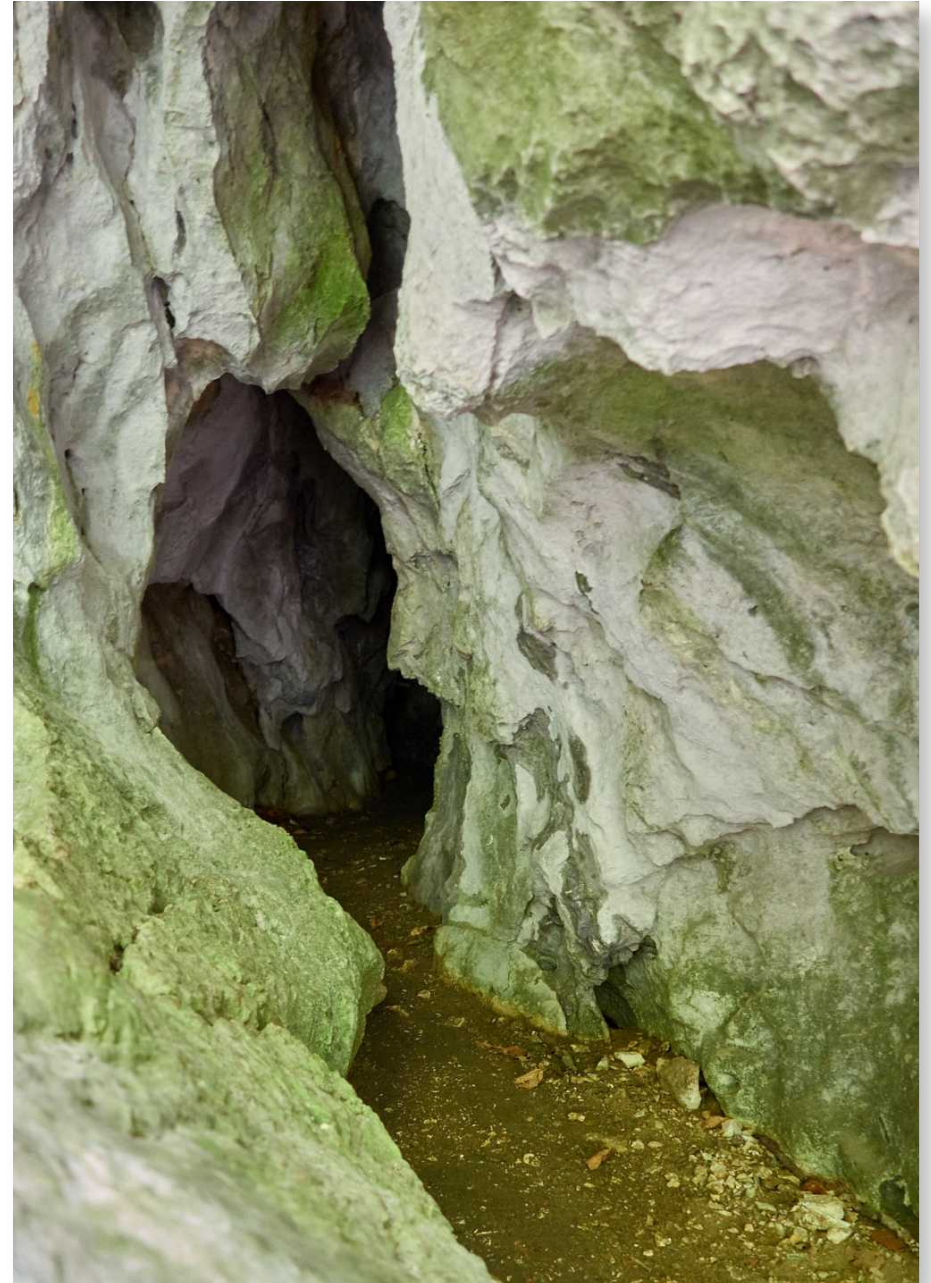
Aangekomen bij het uitkijkpunt heb je inderdaad een prachtig uitzicht.

Hierna lopen we weer terug naar onze oorspronkelijke route en lopen langs prachtige bloeiende koolzaadvelden.

Ook hier bevinden zich weer grotten die vaak niet te betreden zijn.

Het duurt niet lang voordat we het bos uitlopen en weer bij de Brenz aankomen. Nu lopen we naar het plaatsje Eselsburg. Het is een mooi klein plaatsje met een restaurant met een groot terras. Hier nuttigen wij een lekker glas bier.

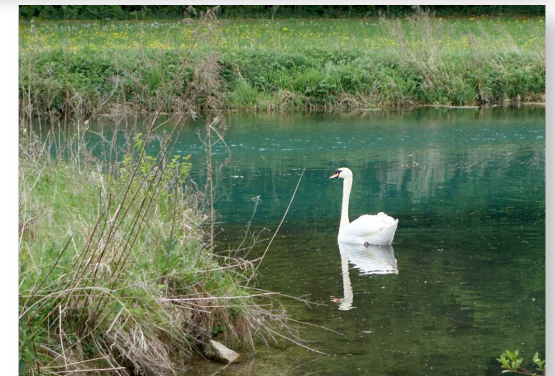

Vanaf Eselsburg blijven wij de Brenz volgen.

Aan de ene kant van de weg zien we prachtige rotsen...

... en aan de andere kant zien we
de schoonheid van het water.

We komen langs de twee stenen maagden die bij ijs uit het water halen voor straf in steen zijn veranderd omdat ze teveel belangstelling voor een plaatselijke visser hadden.

Aangekomen in Herbrechtingen zien we dit mooie vakwerkhuis waarin het Heimatmuseum is gevestigd wat nu gesloten is.

Aangekomen bij de auto kunnen we beiden niets anders zeggen dan dat we er een prachtige wandeling hebben opzitten.

3 mei Lauterburg

Een rust(ig) dagje op de camping.

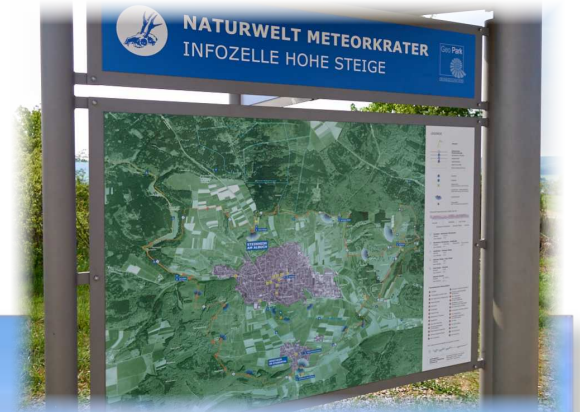
4 mei Steinheim: Meteorkraterweg

 21 km

Laagste punt: 511 m Hoogste punt: 640 m Totale stijging / daling: 620 m

Daar we een lange wandeling voor de boeg hebben vertrekken we al even iets voor 9 uur met de auto. We rijden naar Steinheim en parkeren de auto zo'n 2 km voor dit plaatsje op de parkeerplaats Hohe Steige.

Daar beginnen wij aan de Meteorkraterweg. In dit gebied is 15 miljoen jaar geleden een meteoriet van 150 m met een snelheid van 72.000 km per uur ingeslagen. Het gevolg is een krater met een diameter van 4 km met in het midden een heuvel. Onze route loopt langs de rand van de krater.

Het begin van onze wandeling gaat gelijk al door de open velden.

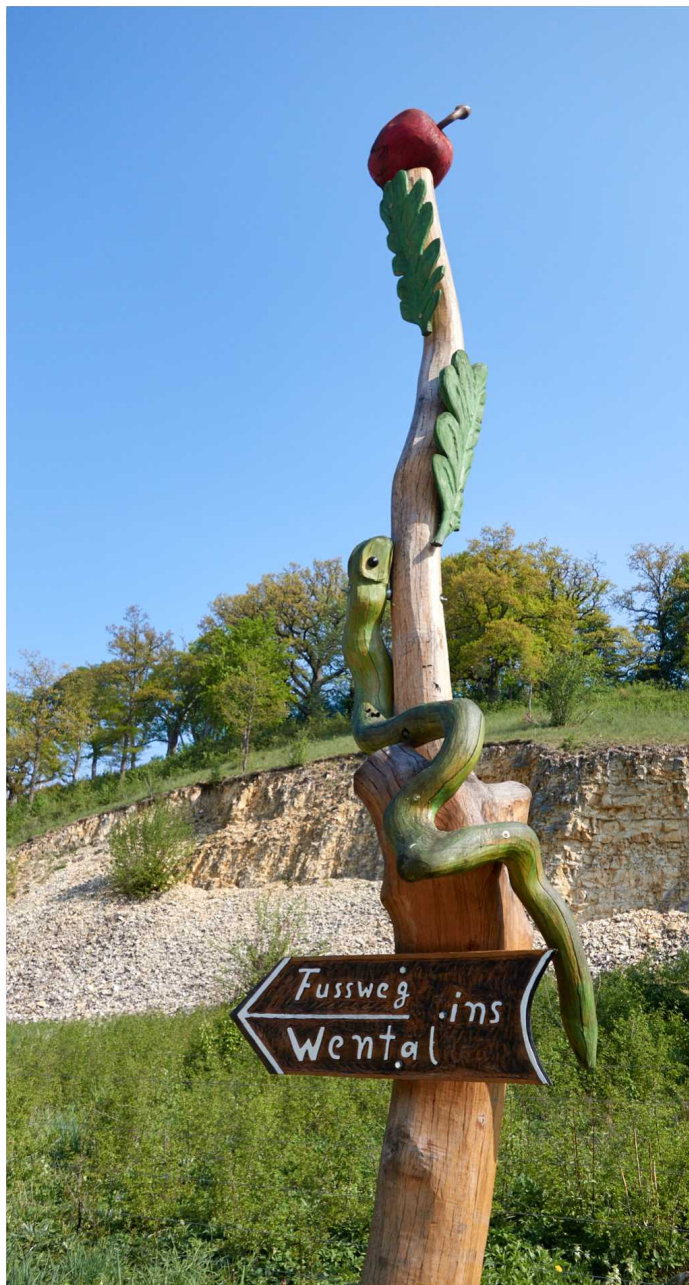

Na een 20-tal minuten komen we aan bij een klein bosgebied.

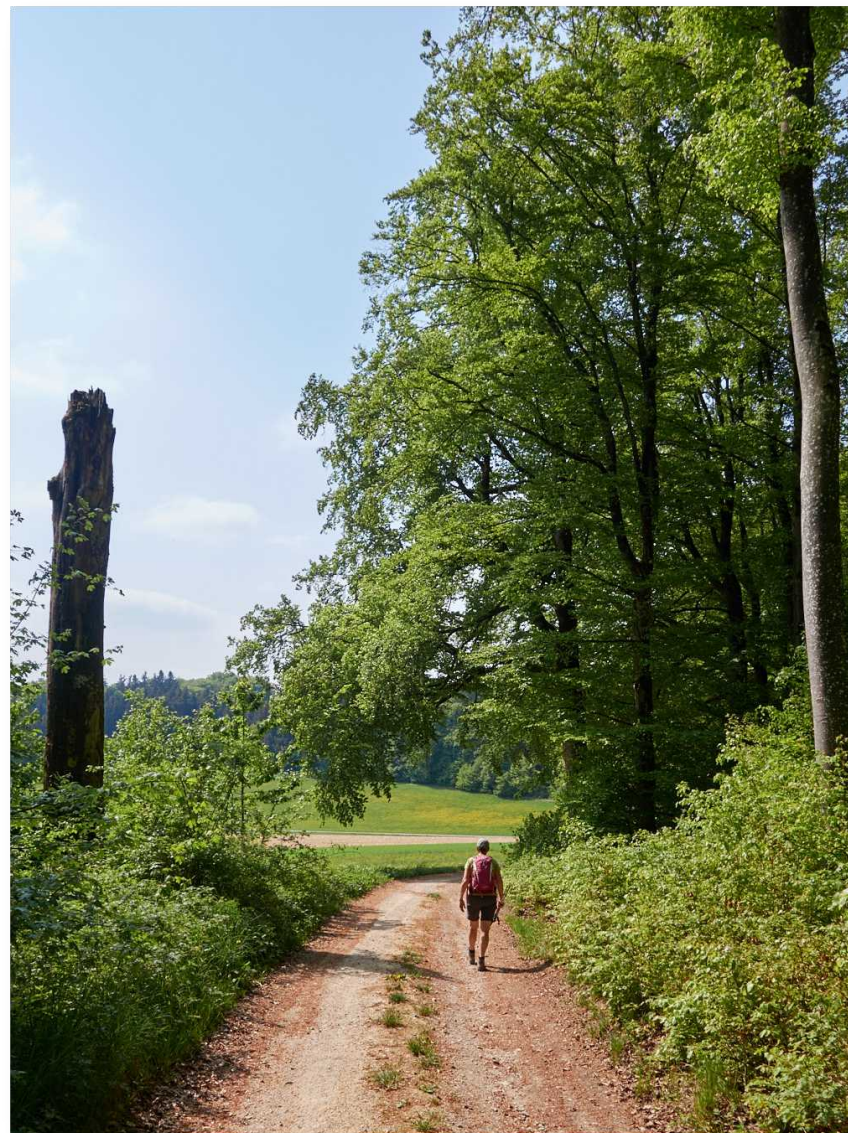
(Sackweg = weg voor het vervoer van zakken graan naar een molen)

We verlaten dit bos al weer snel en komen uit op de open plek waar we de eerste wandeling ook geweest zijn.

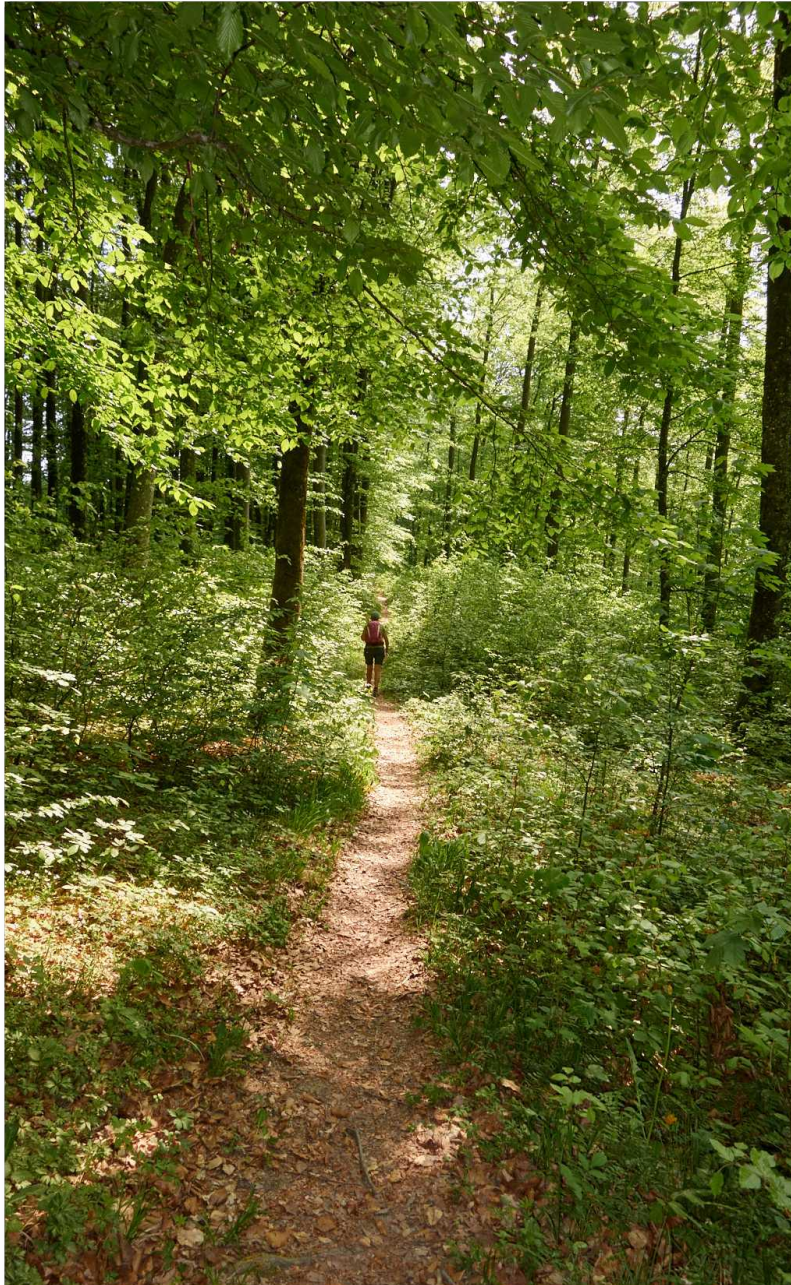
Onze wandeling kiest al snel weer een andere weg en even later zien wij deze bijzondere kunstig versierde wegwijzer. Ondertussen is het behoorlijk warm geworden en ontdoen wij ons van wat kleding voordat we weer aan aan volgende klim beginnen.

In dit gebied zien we veel bomen waarvan alleen de stam nog staat.

Nu krijgen we een iets groter bosgebied en bij een uitzichtspunt houden we een pauze.

Een smal wandelpad brengt ons weer naar de uitgang van het bos.

In het kleine plaatsje Sontheim im Stubental ligt een mooie rotspartij, genaamd de Burgstall. Over deze rotspartij gaat onze wandeling.

We hebben vandaag veel oude bomen gezien waarop vaak wandelbordjes zijn te zien.

En weer beginnen we aan een nieuwe klim.

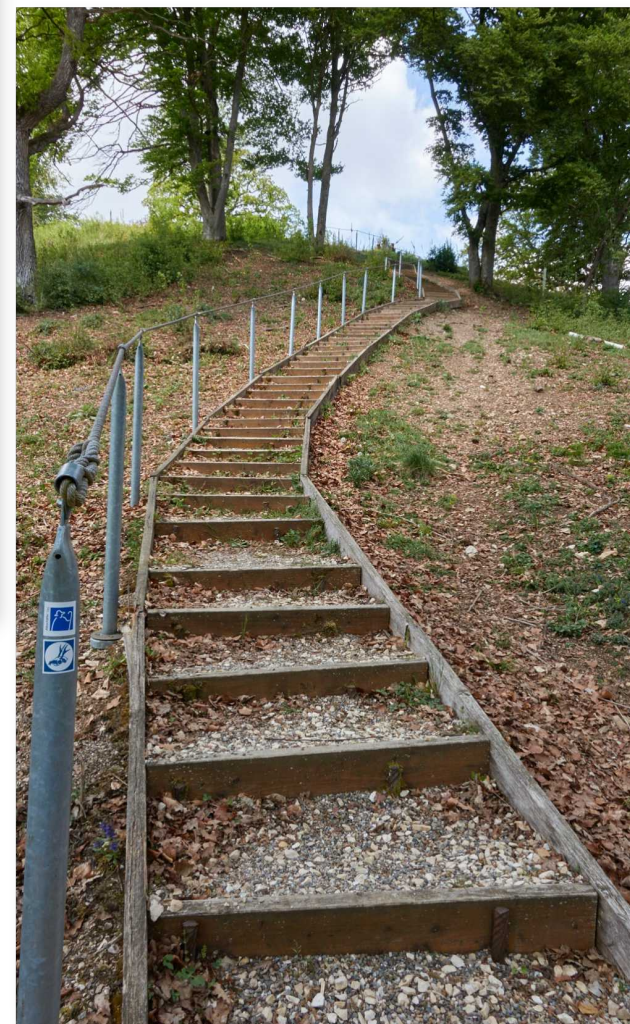

Eenmaal boven zien we veel drinkbakken die voor schapen zijn bedoeld. In dit gebied loopt namelijk een grote kudde schapen met herder.

Deze trap hebben wij naar beneden gelopen.

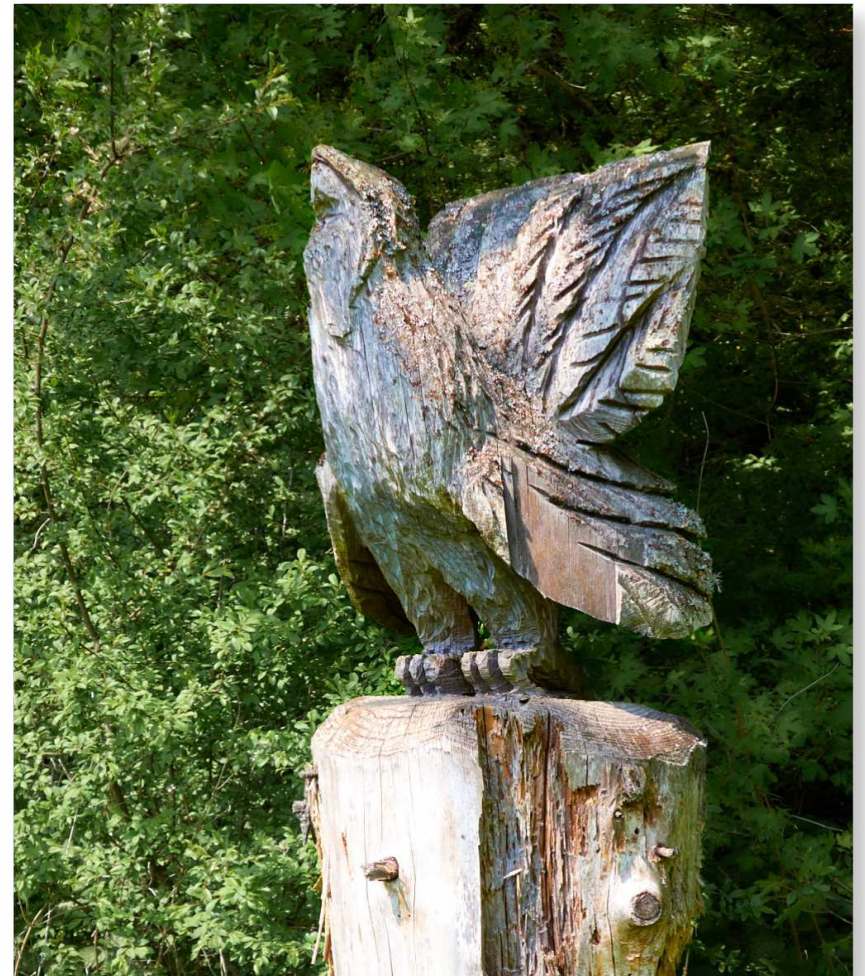
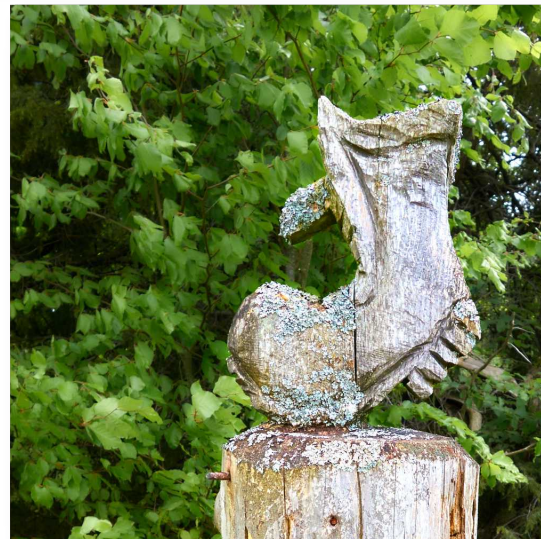
Na Obere Ziegelhütte lopen er twee wegen omhoog: een "steiler Weg" en een "bequemer Weg". Deze laatste loopt meer dan 2 km rustig omhoog zonder veel afwisseling. De steile weg is leuker.

Nadat we inmiddels een uur verder zijn worden we verrast met restaurant Heiderose. We besluiten daar wat te gaan drinken en hoewel het restaurantje nog niet open is krijgen we toch ons welverdiende biertje.

Daarna gaan we weer met goede moed verder en zien onderweg het nodige houtsnijwerk.

Deze ongelooflijke grote beuk is 180 jaar.

Onze route blijft mooi en op een gegeven moment zien wij dan toch de schaapskudde.

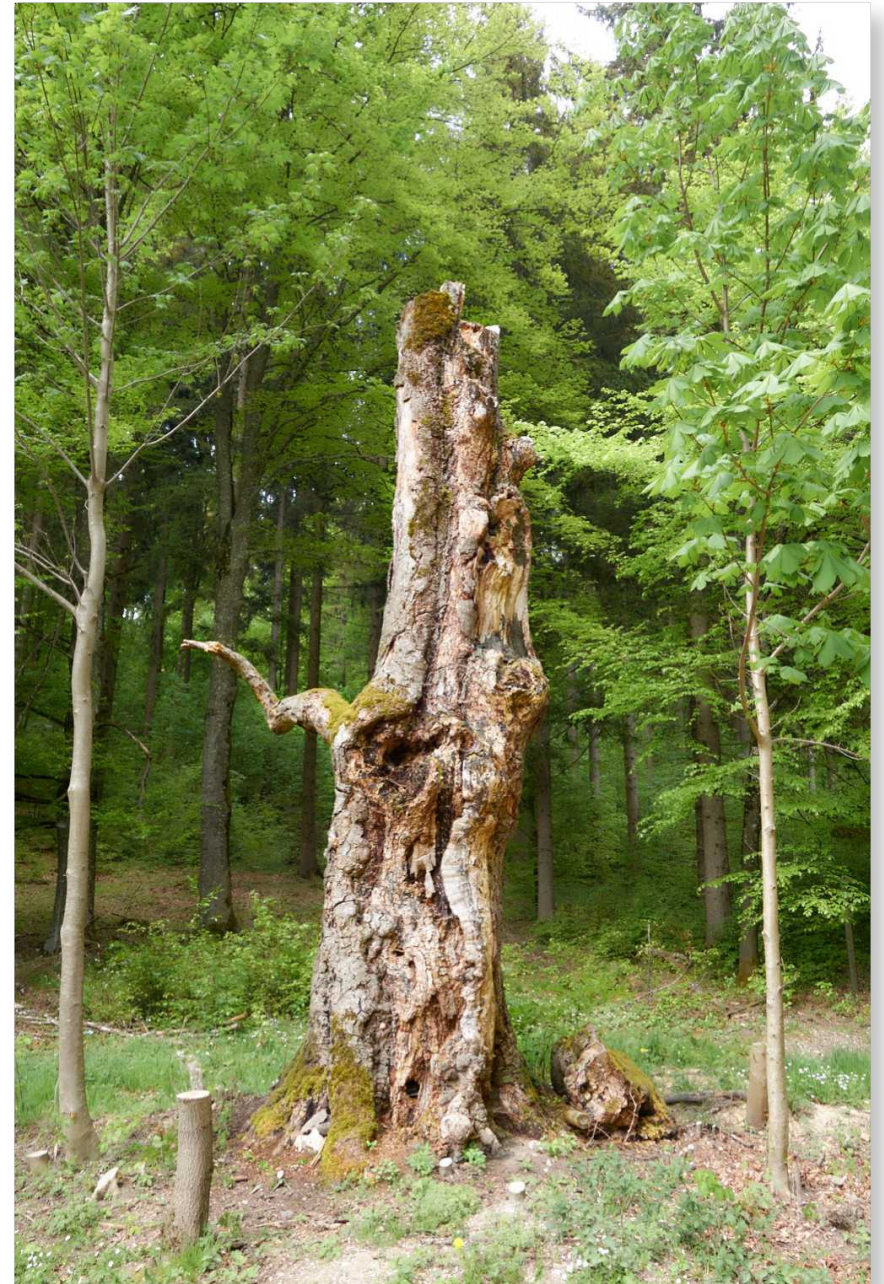

Ook hier weer een afgestorven boom, maar wel één met een bijzonder verhaal.

DIE PEST

Die Pestepidemie von 1346 bis 1351 raffte einen großen Teil der Bevölkerung auf dem Albuch dahin. Hier, zu den Bettelbuchen, so sagt man, wurde einst vom Dorfe heraus Essen gebracht für die Pestkranken. So konnten sie ihr Essen abholen, ohne dass sie mit anderen noch gesunden Menschen in Berührung kamen.

Daarna is het nog een klein stukje lopen en als we bij de auto aankomen hebben we er een lange, maar wel een heel mooie wandeling opzitten.

5 mei Furtlepass - Degenfeld - Kaltes Feld

 15 km

Laagste punt: 522 m Hoogste punt: 782 m Totale stijging / daling: 610 m

Ook nu rijden we weer met de auto naar het begin van de wandeling voor vandaag en wel naar de Furtlepass.

We wandelen eerst een klein stukje pelgrimspad. Dit pad, genaamd Weg der Besinnung, gaat naar de Bernhardus, een berg met kapel. Langs dit pad staan 11 skulpturen om de wandelaar tot nadenken te brengen. Veel wandelaars leggen er extra stenen bij zoals ook gebruikelijk is bij andere pelgrimspaden.

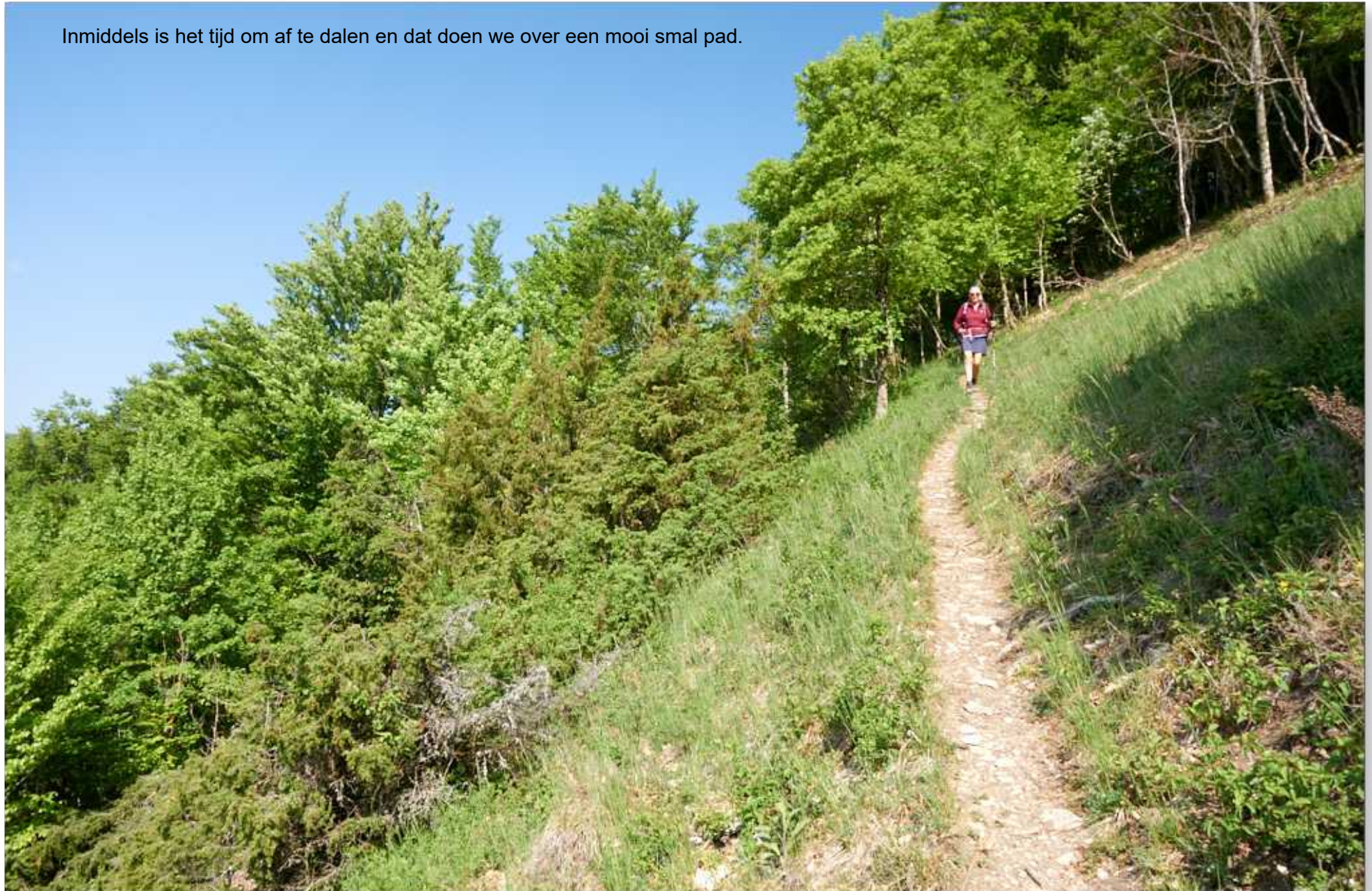
Wij verlaten als snel dit pad en hebben al gelijk een mooi uitzicht over de omgeving.

Een tijdje later zien we het plaatsje Degenfeld onder ons liggen met zijn skischans. Deze schans is een zomerskischans en in 2017 in gebruik genomen.

Inmiddels is het tijd om af te dalen en dat doen we over een mooi smal pad.

Begeleid door een overdaad aan bloemen lopen we naar Degenfeld.

Nadat we Degenfeld hebben verlaten krijgen we een lange beklimming. Door het bos, lekker met deze warmte, gaat het over een breder pad geleidelijk omhoog maar daarna wordt het pad smal en steil met de nodige trapjes. Als we dat gehad hebben staan we op de Kreuzberg.

Aan de voet van het kruis, gezeten op een rots, houden we een pauze en kijken neer op Lautern.

Na de welverdiende pauze dalen we weer om vervolgens weer te stijgen. Boven aangekomen zien we de skischans van dichtbij.

Ook nu zien we weer leuke dingen.

Bij het Franz-Kellerhaus houden we een drinkpauze. Een prachtige lokatie waar zo te zien veel inwoners van de omliggende dorpjes naar toe gaan. Je mag er een vuurtje stoken en je eigen etenswaren opeten.

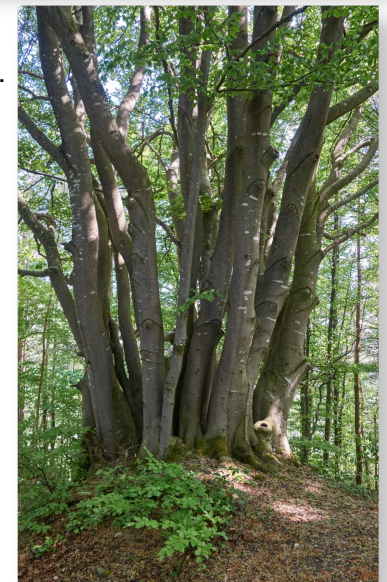
Wij klimmen even naar het uitzichtspunt op Villa Maus,
een vroegere schuilhut die in 1903 is gebouwd.

Daarna lopen we verder, de omgeving blijft mooi met veel open terrein en uitzichten. Het volgende mooie uitzichtspunt is Dreikaiserberge-Blick. Hier heb je vanaf de Hornberg zicht op de Stuifen, Hohenstaufen en de Hohenrechberg (zie ook 9 en 11 mei).

Tijdens de afdaling zien we nog deze bijzondere boom.

Ook vandaag was het weer een zonovergoten dag met een heel mooie wandeling waarbij we ons soms in Oostenrijk waanden.

6 mei Lauterburg - Söhnstetten - Waldhausen - Steinenkirch - Treffelshausen

 53 km

Laagste punt: 570 m Hoogste punt: 711 m Totale stijging / daling: 760 m

Vandaag stappen we op de fiets. Het is prachtig weer en de wind valt mee. We vertrekken vanaf de camping en laten Lauterburg al snel achter ons.

Onze tocht gaat de hele dag op en neer over heel veel smalle boerenweggetjes waar geen auto's mogen komen en langs heel veel koolzaadvelden.

Maar ook zien we veel windmolens want in dit gebied en zeker op de hoogvlakten waait het vaak hard.

Iedere keer als we weer de nodige hoogtemeters hebben afgelegd hebben we een prachtig uitzicht over de uitgestrekte landerijen en de kleine dorpjes die we her en der in de verte zien liggen.

In dit uitgestrekte gebied zien we boerderijen met grote schuren, maar ook deze schuren met puntdak zijn in opmars.

Als we het plaatsje Gussenstadt binnen rijden zien we deze oude boerderij.

En ook de kerk met daarnaast weer een oude boerderij is een foto waard.

In Steinenkirch vinden we een leuk terrasje en trakteren we ons op een lunch. Na deze pauze vervolgen wij onze weg en fietsen een tijdje later langs een struisvogelfokkerij waar een groep belangstellenden zojuist een rondleiding krijgt.

In de verte zien we een bosgebied waar we na heel veel uitzichten doorheen fietsen.

Deze prachtige meiboom staat in Bartholomä en als we deze uitgebreid hebben bewonderd is het nog 3 km klimmen naar Lauterburg.

Het is weer een mooie en zonnige dag geweest.

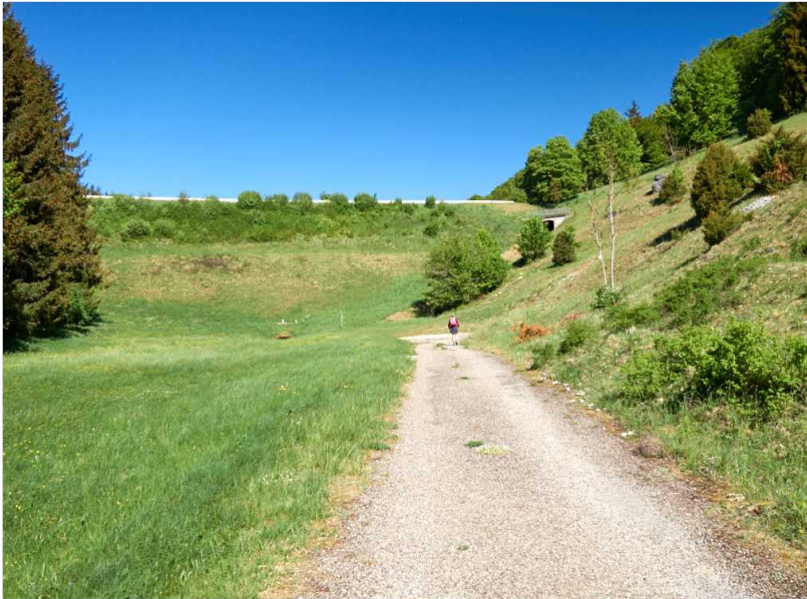

7 mei Söhnstetten - Mauertal

 15 km

Laagste punt: 576 m Hoogste punt: 678 m Totale stijging / daling: 310 m

Het is rond 10 uur als we vanuit het plaatsje Söhnstetten beginnen aan de wandeling. Bij aanvang is het nog een beetje fris maar dat zal snel veranderen.

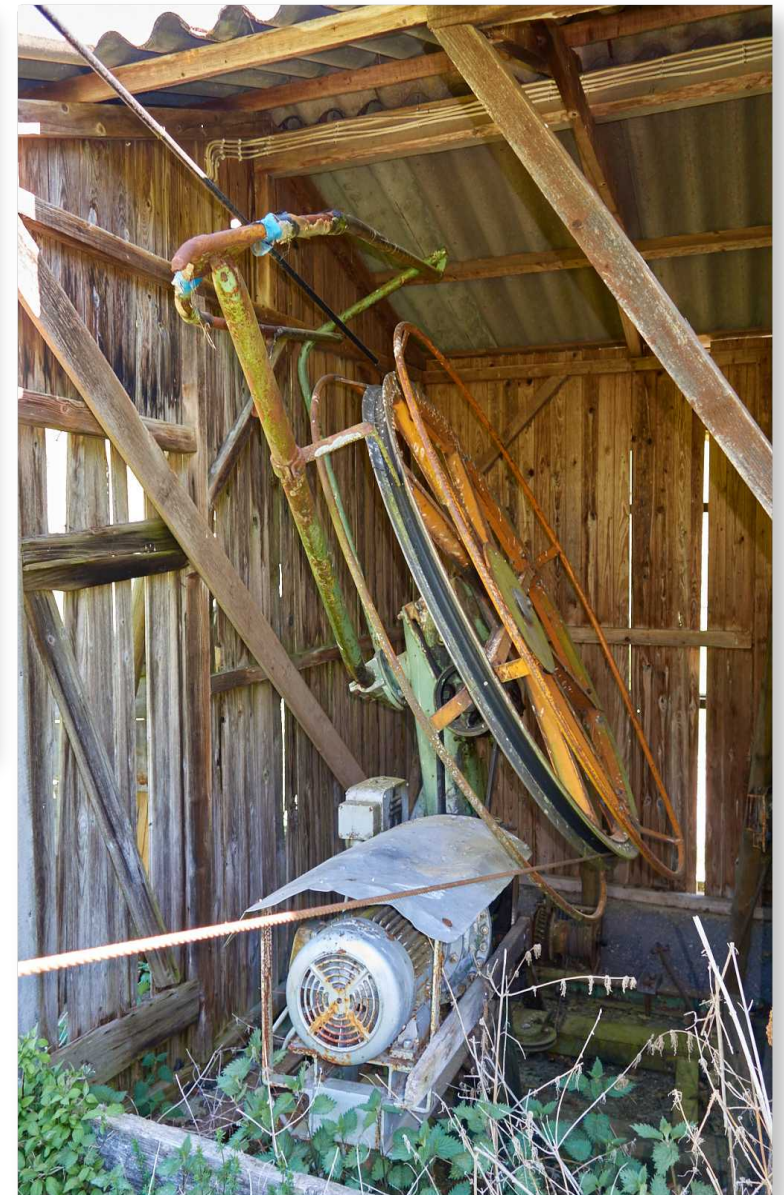

Na een kwartiertje wandelen zien we in de verte de stuwdam die 20 m hoog is en bij hoog water ervoor moet zorgen dat de bewoners van Söhnstetten droge voeten houden. Het bekken is sinds de bouw in 1957 nog nooit gebruikt.

Vanaf de stuwdam kijken we het Mauertal in.

Even later komen we aan bij een oude skilift die sinds 2016 niet meer gebruikt wordt wegens gebrek aan skiërs, gebrek aan vrijwilligers en gebrek aan geld voor investeringen.

Je zou denken dat deze boom fantastisch mooi in bloei staat, maar niets is minder waar. De wind laat de blaadjes draaien en de zon belicht dan de lichte onderkant van de blaadjes waardoor het bloesem lijkt.

Naarmate we verder het Mauertal inlopen des te smaller het wordt.

Uiteindelijk gaat het over in bos en hier zien we voor de eerste keer deze vakantie een meertje.

Ook deze oude stenen wegwijzer heeft een mooi plekje in het bos.

Hier zien we alles bij elkaar, weilanden vol met bloemen, akkers waarop al gewas te zien is en omgeploegde akkers waar nog het nodige ingezaaid moet worden.

Er dwarrelt al dagenlang stuifmeel rond
en hier doen ook nog eens pluisjes
mee.

Volgens onze kaart moet dit een pad zijn. Het blijkt echter geen wandelpad te zijn, maar in de winter een langlauf loipe. Dankzij de GPS komen we een tijdje later weer goed terecht, maar het verdient aanbeveling de grote weg te volgen (zie alternatieve track).

Voordat we weer bij de auto komen krijgen we nog een laatste klim met naar alle kanten een prachtig uitzicht.

8 mei Lauterburg - Essingen - Oberkochen - Königsbronn - Steinheim - Bartholomä

 52 km

Laagste punt: 489 m Hoogste punt: 713 m Totale stijging / daling: 660 m

Onze tweede fietstocht start ook nu vanaf de camping. We gaan in een sneltreinvaart naar beneden richting Essingen, (12% afdaling), maar voordat we in Essingen zijn verlaten we de grote weg en slaan rechtsaf. We fietsen nu over smallere paden en weggetjes.

Na bijna een uur komen we aan in Oberkochen om verder langs dit watertje te fietsen. Maar helaas, we moeten terug want dit is niet de geplande route.

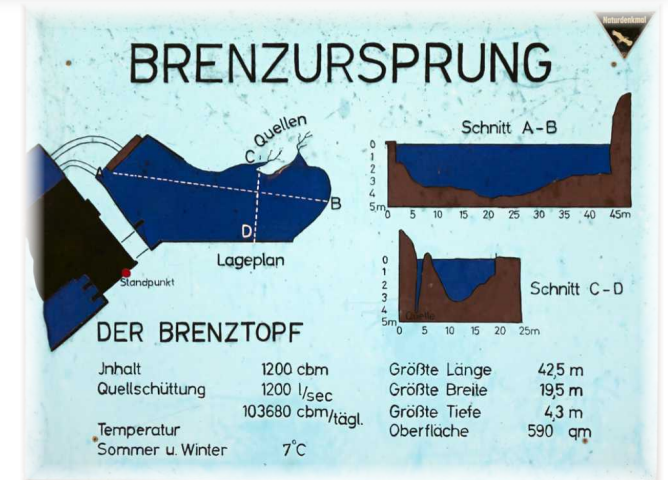

Hier mogen we niet harder dan 10 km per uur en dat is niet verwonderlijk. Als we onder de poort zijn doorgefietst komen we in het domein van kinderen die hier wonen.

Het is daarna niet lang meer fietsen naar Königsbrunn. Daar bezoeken we de bron van de Brenz, het riviertje waar we op 2 mei langs gewandeld zijn. De bron levert 1200 liter water per seconde met een constante temperatuur van 7 °C.

Als we alles uitvoerig bekeken hebben en op de foto gezet gaat het verder en even later komen we aan bij de Itzelbergersee die zijn water krijgt van de Brenz. Dit meer was vroeger een visvijver, later is het vergroot voor toeristische doeleinden.

We vervolgen onze tocht en blijven genieten van het mooie landschap, fietsen door Steinheim heen en lunchen op een bankje. Na ruim een uur komen we aan in het Gnannental waar we al doorheen gewandeld zijn, maar dan vanaf de andere kant. We blijven het mooi vinden.

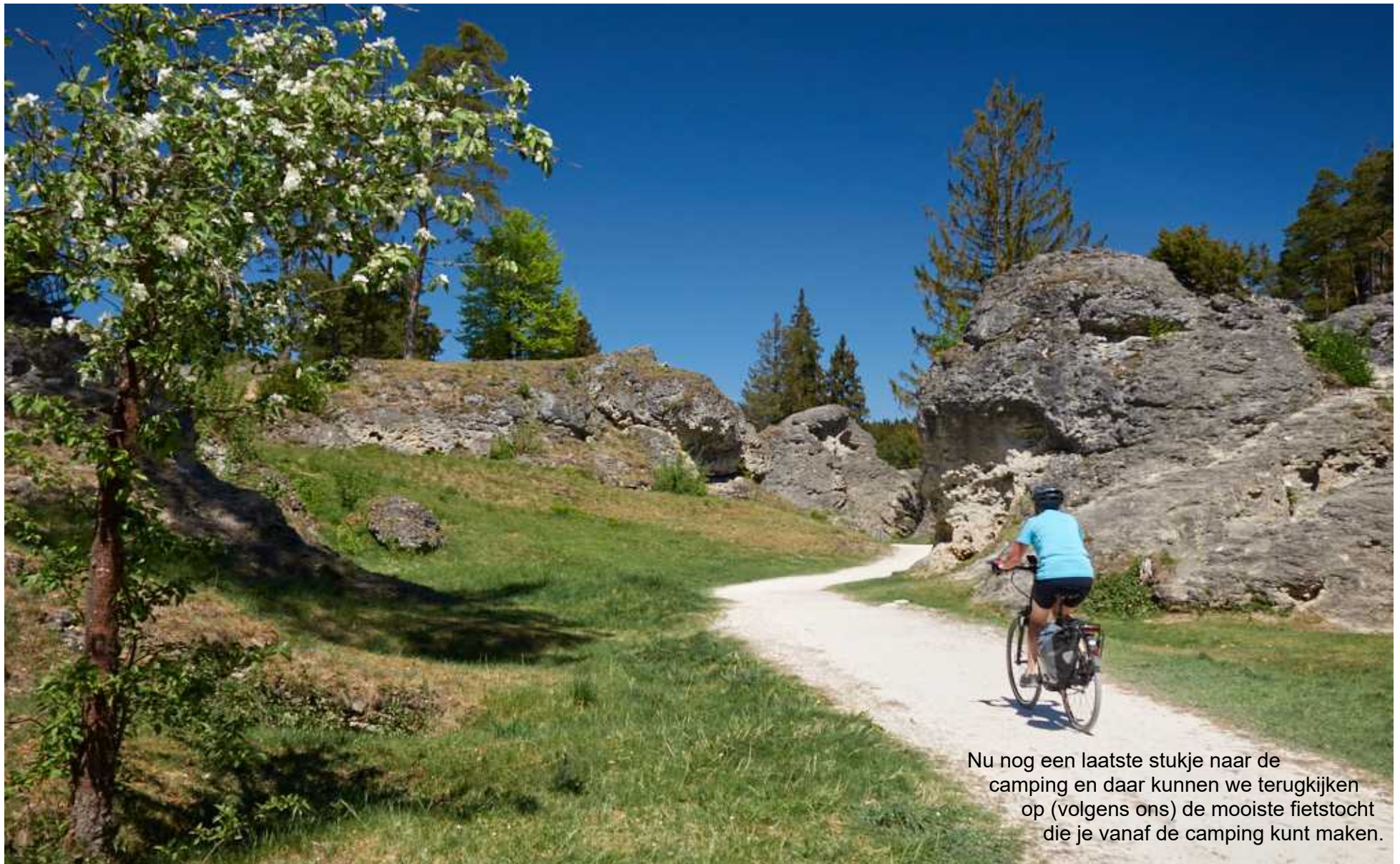

Dan worden we blij verrast door een schaapskudde van 600 stuks. Terwijl wij de schapen voorrang geven maken we een praatje met de schaapsherder, de eigenaar van deze kudde. We vinden het een heel bijzonder moment.

Daarna gaat het weer verder via wederom bekend terrein, het Felsenmeer. Langs deze rotsen zijn we op 30 april gewandeld en ook nu is het weer genieten.

Nu nog een laatste stukje naar de camping en daar kunnen we terugkijken op (volgens ons) de mooiste fietstocht die je vanaf de camping kunt maken.

9 mei Waldstetten - Winzingen - Stuifen

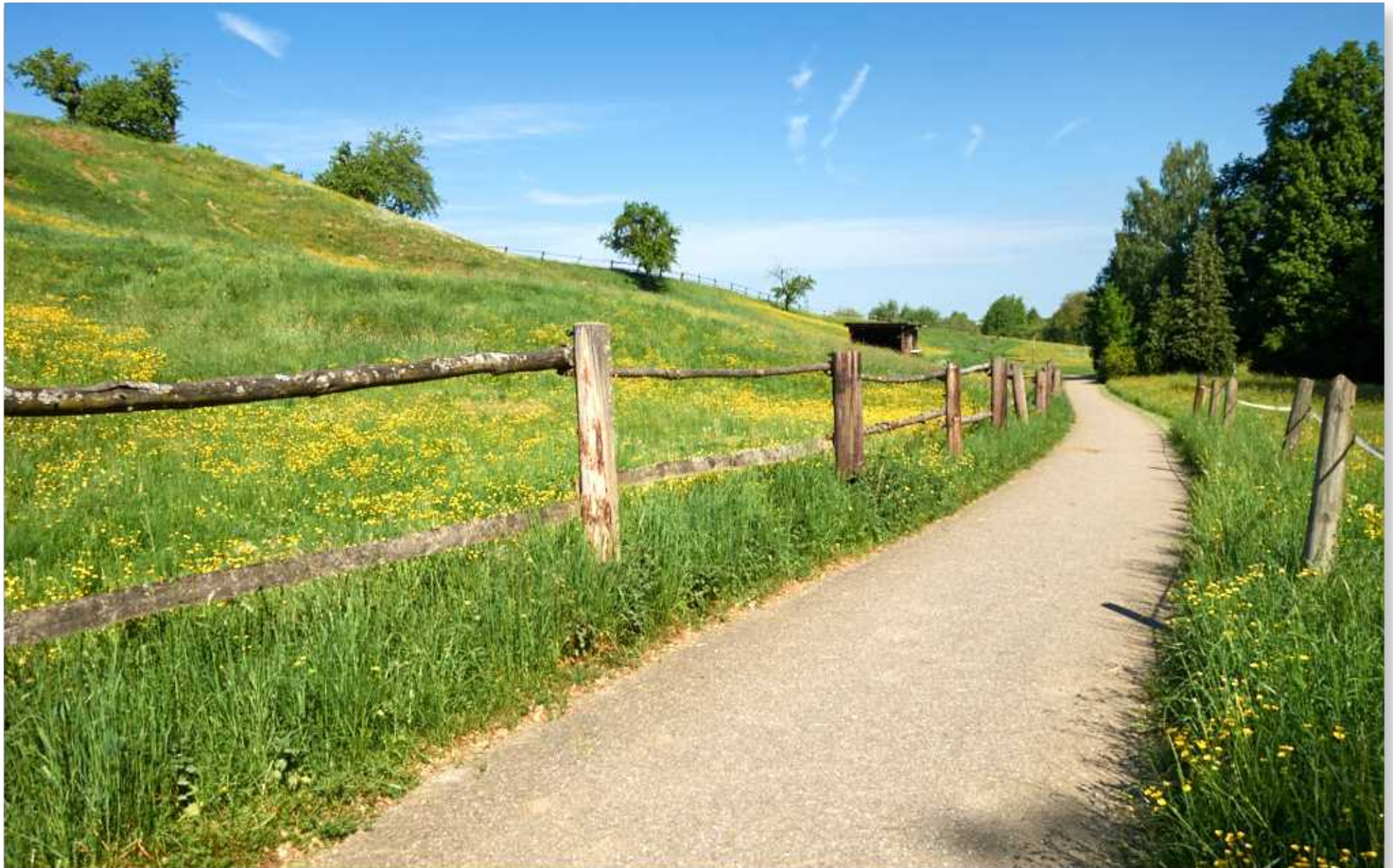
 17 km

Laagste punt: 391 m Hoogste punt: 757 m Totale stijging / daling: 670 m

In het plaatsje Waldstetten zetten we de auto neer aan de rand van het dorpje en wandelen binnen no time de natuur in en zien in de verte de Stuifen liggen die we later beklimmen.

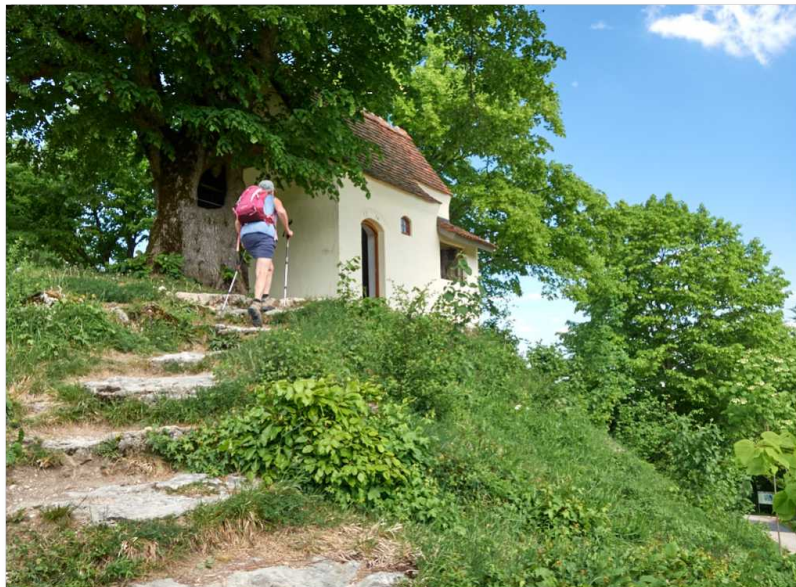

Via een mooi weggetje, geflankeerd door een houten omheining, wandelen we verder.

In Weilerstöffel, één van de vele heel kleine plaatsjes in deze regio, zien we dit prachtig begroeide niet bewoonde huis.

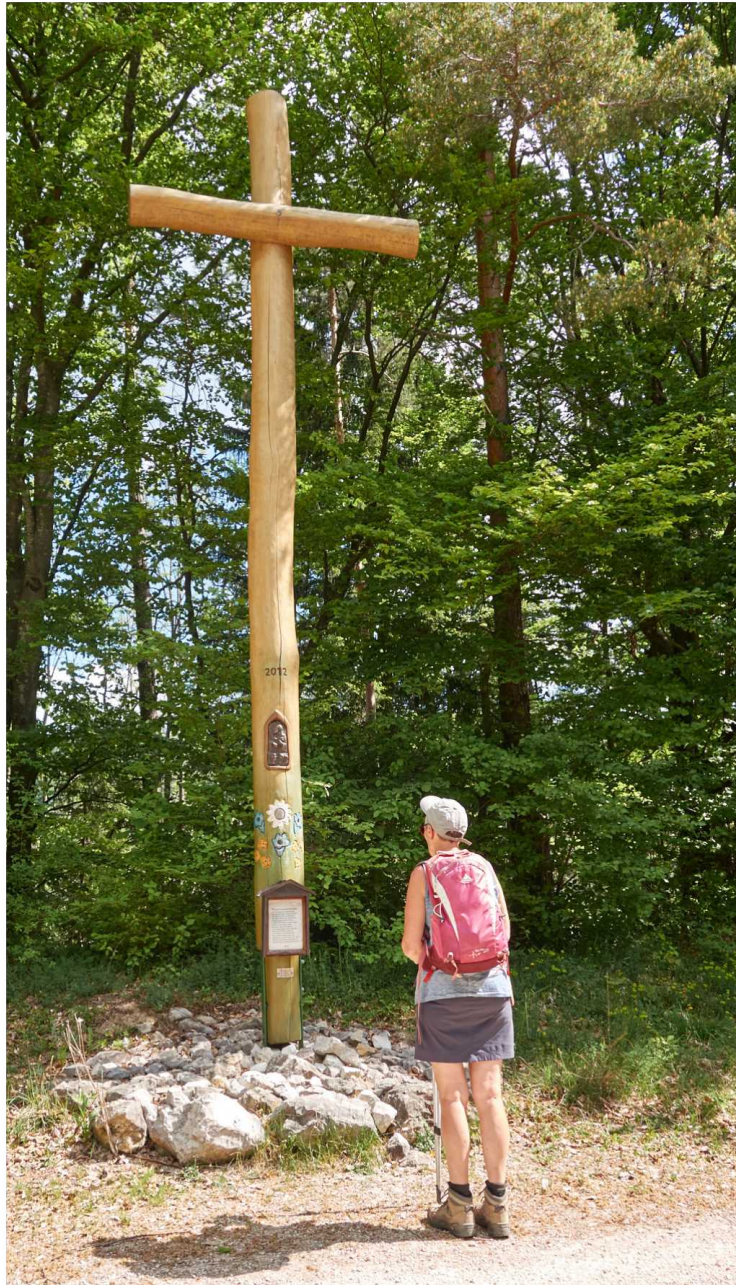
Nadat we weer een half uurtje hebben gewandeld komen we aan bij de Reiterles Kapel, die geweid is aan de heilige Leonard, geboren ca 500 jaar na Christus. In 1714 is men begonnen met de bouw van deze kapel die ligt aan de St. Jakobsweg naar Santiago de Compostella.

Vanaf de kapel is er weer een prachtig zicht over de omgeving en vandaag zien we voor het eerst deze vakantie dat er druk gemaaid wordt door de boeren.

We vervolgen onze weg over een prachtig paadje dat ons wederom doet denken aan de Alpen.

Als we even later in het bos zijn aangekomen zien we dit kruis dat is neergezet ter bescherming voor mens en natuur.

Maar na bos krijgen we iedere keer weer de mooiste vergezichten voorgeschoteld.

We zien ook vandaag weer van alles langs de weg.

Richting Wissgoldingen wandelen we naar een hoger gelegen punt en zien we deze bomen, met bankje, op een prachtig gelegen plek.

Hier houden we een lange pauze met zicht op de berg Stuifen.

Dan dalen we af naar het plaatsje Wissgoldingen en zien we een maquette waarop de Stuifen een hoofdrol heeft.

De beklimming van de Stuifen gaat door het bos en na ongeveer een half uurtje komen we aan bij het eerste kruis dat van beneden af goed is te zien.

Deze maquette waarop alle dorpjes en heuvels te zien zijn maar ook voelbaar zijn, is wellicht hier ook voor blinden neergezet.

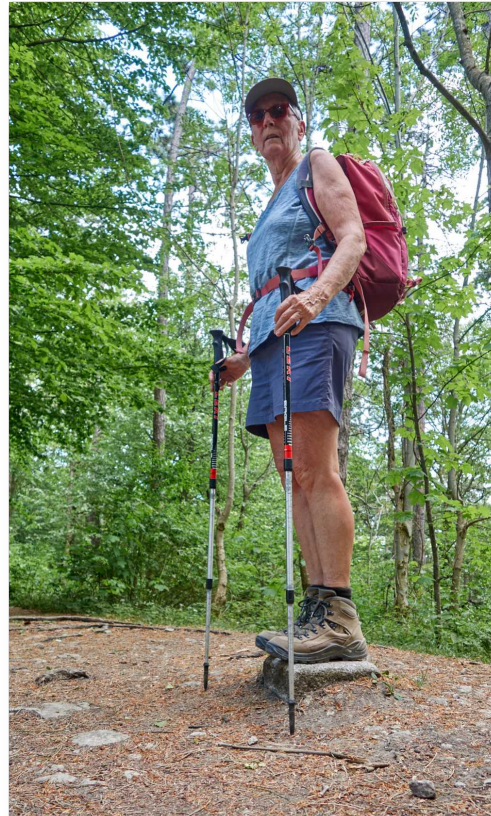

Even later zien we een wat ouder en kleiner kruis uit 1967.

De Stuifen is de hoogste van de 3 Kaiserberge.
Deze opvallende bergen zagen we ook al op onze wandeling van 5 mei.

Maar het hoogste punt is hier op deze steen.
Ik sta nu op 757 m hoogte en dan hebben we
vanuit het dorp 215 m hoogte overwonnen.

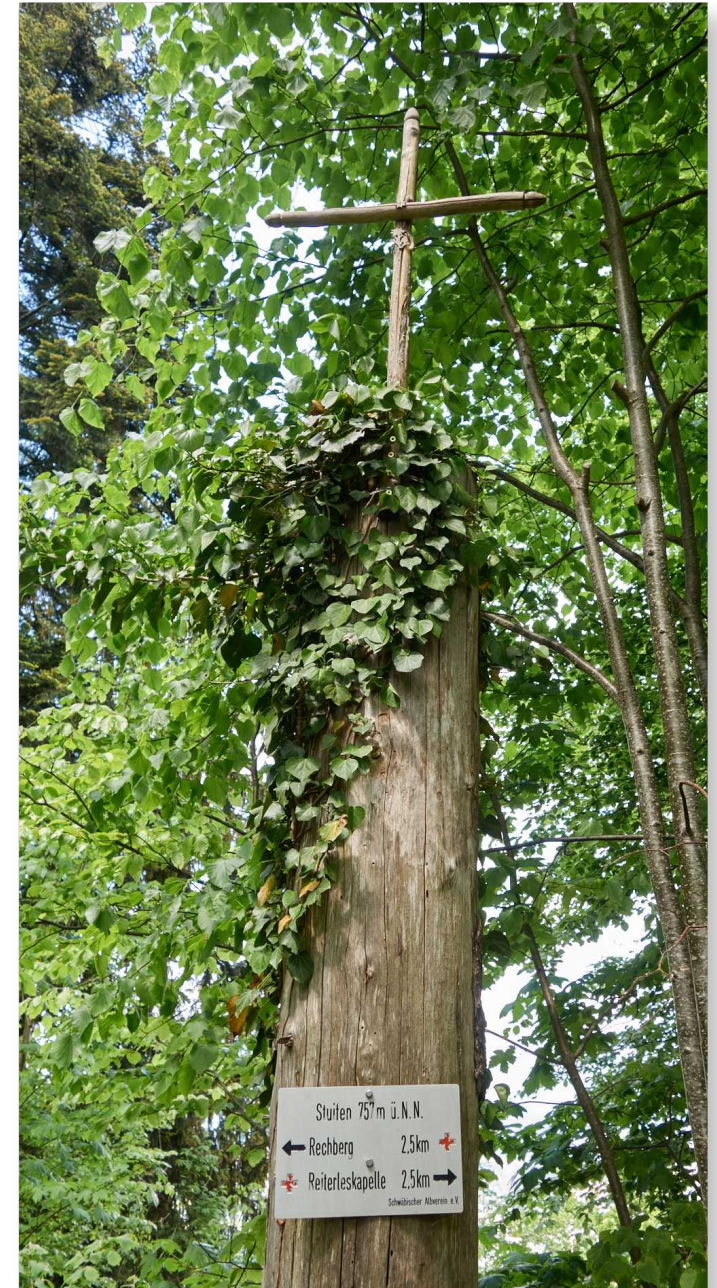

Ook hier mag een kruis(je) niet ontbreken.

Ook de afdaling, die grotendeels over een smal, steil pad gaat, is door het bos.
Dan nog een klein stukje door open gebied en we zijn weer bij de auto.

10 mei Lauterburg

Een rustdag op de camping

11 mei Rechberg - Hohenrechberg - Hohenstaufen

 18 km

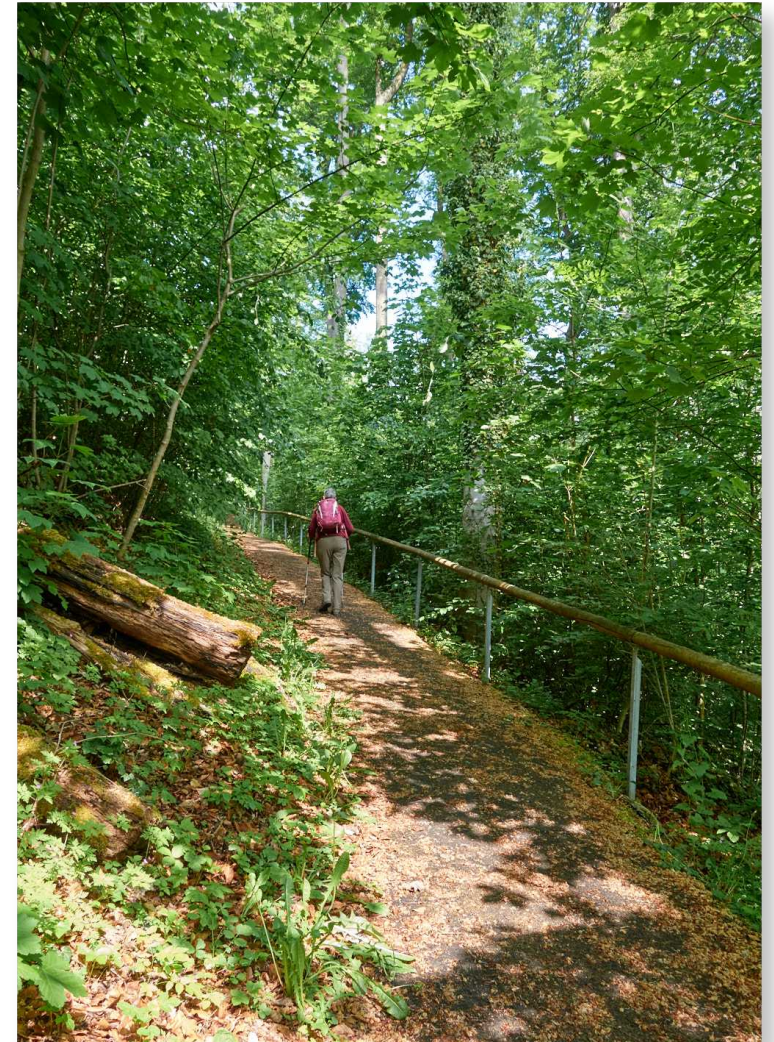
Laagste punt: 381 m Hoogste punt: 708 m Totale stijging / daling: 680 m

Van de 3 Kaiserberge hebben we er nog 2 over. De Stuifen hebben we op 9 mei bezocht, vandaag zijn de Hohenrechberg en de Hohenstaufen aan de beurt. De naam Kaiserberge stamt uit de tijd dat op de Hohenstaufen de burcht van het konings- en keizersgeslacht van de Staufer lag.

In Rechberg, vlak onder de Hohenrechberg zetten we de auto neer. In de verte zien we de ruïne van het kasteel al liggen.

We beginnen gelijk aan de beklimming van de Hohenrechberg. Gelukkig is het steile pad naar boven niet moeilijk.

Na ongeveer 15 minuten zijn we al boven op 707 m hoogte en zien we gelijk het mooie bedevaartskerkje van St. Maria.

Ook aan de buitenkant van het kerkje is er gelegenheid om te bidden.

De binnenkant van het kerkje is prachtig om te zien.

Aan de rand van de berg maken we een foto van de omgeving.
Helaas is het vandaag niet erg helder.

Daarna dalen we iets af en na zo'n 500 m komen we aan bij de Burg Hohenrechberg.
Deze burcht is nu een ruïne, maar wel behoorlijk gerestaureerd.

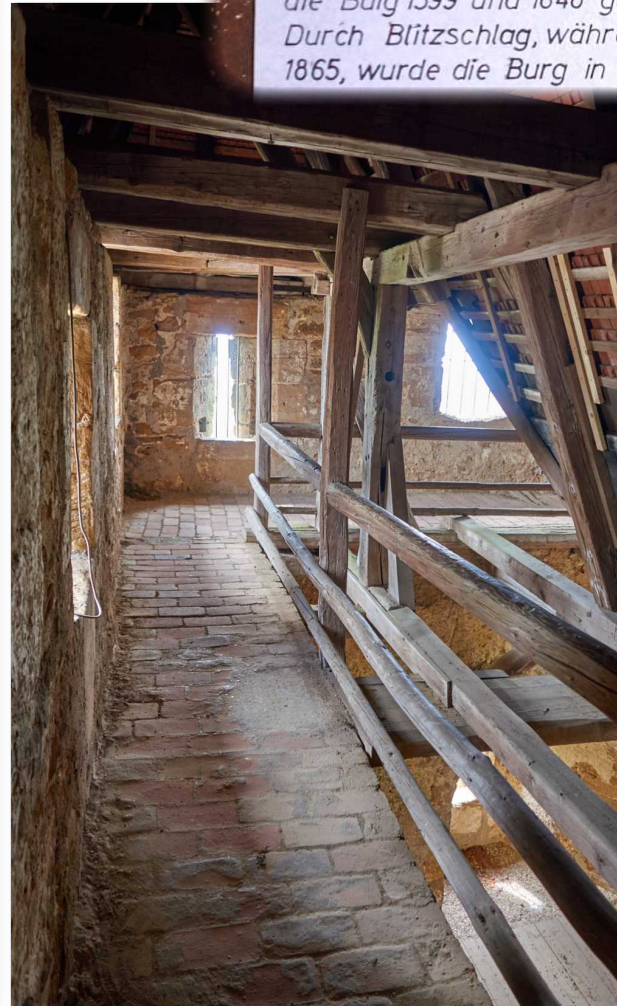

Wij besluiten de ruïne met een bezoekje te vereren en betalen bij de zelfbedieningsentree ieder 2 euro en kunnen vervolgens naar binnen.

Het is leuk om je terug te wanen in de tijd en we hebben dan ook geen spijt van dit bezoekje.

Burg Hohenrechberg

Erbaut zu Beginn des 13. Jh. Erstmals erwähnt 1355.
Die Wirren des Bauernkrieges -1525- hat die Burg unbeschadet überstanden.
Seit 1585 von den Rechbergern nicht mehr bewohnt, wurde die Burg 1599 und 1648 geplündert.
Durch Blitzschlag, während eines Wintergewitters, am 6. Januar 1865, wurde die Burg in Brand gesetzt und zerstört.

Hierna gaan we op weg naar de Hohenstaufen, maar dat is nog een hele wandeling voordat we daar zijn.

We zijn inmiddels een uur verder als we wat meer (heilig) zicht krijgen op de Hohenstaufen.

Voordat we helemaal naar boven klimmen houden we eerst nog een pauze om vervolgens het laatste stukje naar de top te overbruggen en staan nu op 684 m hoogte. Van de burcht die hier heeft gelegen is niet veel bewaard gebleven.

De man op de foto vertelt het een en ander in gebarentaal aan een aantal mountainbikers die allemaal doof zijn.

Bovenop de top bevindt zich dit monument waarop in diverse talen de tekst te lezen is.

Daarna volgt een mooie afdaling naar het dorpje Oberstaufen met zijn kerkje met een wel heel spitse toren.

Na dit plaatsje wandelen we heel even door een bos en lopen onder deze omgevallen boom door.

Ook dit is weer zo'n paadje waar wij altijd van genieten en even later komen we aan in het plaatsje Ottenbach.

Na een tijdje komen wij aan bij een boerderij waar we zo nu en dan onder een afrastering voor paarden moeten doorkruipen. We vinden het wel vreemd maar er is geen ander pad dus we hebben geen keus.

Als we na anderhalf uur bij een kruising aankomen zien we dit bord en dan wordt het ons duidelijk dat de route die we hebben gelopen niet voor ons bedoeld was. Blijkbaar nemen meer mensen deze route die netjes op de kaart staat, maar ziet de boer dat liever niet.

Nu is het nog een half uurtje naar de auto en hebben we de laatste wandeldag in deze regio erop zitten. Morgen nog een fietsdag.

12 mei Heldenfingen - Lonetal - Langenau - Lonetal - Herbrechtingen - Eselburgertal

 60 km

Laagste punt: 455 m Hoogste punt: 593 m Totale stijging / daling: 660 m

Het is al prachtig weer als we omstreeks 10 uur vertrekken vanuit Heldenfingen voor een laatste fietstocht in de Schwäbische Alb. Eerst fietsen we door landbouwgebied en na een half uur komen we in de mooie natuur van het Lonetal.

In deze rotspartij is een veulen te herkennen en heeft Das Fohlenhaus als naam meegekregen.

Steinzeit im Lonetal

Das Fohlenhaus

Mittelpunkt und Wahrzeichen des Lonetals

Hierna klimmen we duiken we door een bos het Lonetal uit in en met deze temperaturen is dat best wel lekker.

We komen door het leuke plaatsje Langenau met zijn vele terrasjes en mooie doorkijkjes.

Na Langenau eerst weer weids akkerland

We dalen weer af naar het Lonetal. Helaas zijn de meeste weilanden zijn al gemaaid en dat betekent dat ook de prachtige bloemenzee tot het verleden behoort.

Op deze bank kan je kiezen welke kant je wilt opkijken.

Gelukkig is nog niet alles gemaaid en kunnen we toch nog genieten van de nodige bloemen.

Via de plaats Herbrechtingen gaan we naar het plaatsje Eselsburg langs de mooie rotspartijen. Hier hebben we op 2 mei een wandeling gemaakt.

Op het terras van het restaurant in Eselburg drinken we uit een gebogen glas alvast op een super geslaagde vakantie in de Schwäbische Alb.

Zondag 13 mei Lauterburg - Hopfgarten

 310 km

We hebben een voorspoedige reis naar het Oostenrijkse Hopfgarten. Zelfs bij München geen file.

Zie verder het verslag van Hopfgarten.